Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Duminică 27 februarie 1955 | 4 PAGINI — 20 BANI | Anul XI Seria II-a Nr. 1814

CÎT MAI MULTE LEGUME ŞI ZARZAVATURI

HOTĂRÎREA partidului şi guvernului cu privire la desfiinţarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele şi raţii arată printre altele că în vederea creării unui belşug de produse agro-alimentare este necesară sporirea continuă a producţiei de legume.

Pentru aceasta au fost luate măsuri concrete de stimulare a producătorilor de legume, seminţe de legume şi fructe, măsuri concretizate în Hotărîrea Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind contractarea acestor produse.

În Hotărîrea guvernului se prevede plata legumelor predate pe bază de contract la preţuri diferenţiate după calitatea lor şi după sezon, avantaje în ce priveşte reducerea impozitelor, reducerea de cote, acordarea de credite, ajutor pentru irigarea terenurilor cultivate cu legume, seminţe de soi la preţ redus etc. Gospodăriile colective, întovărăşirile agricole, asociaţiile de cultivatori şi cultivatorii individuali care încheie contracte pe mai mulţi ani se bucură de avantaje sporite. De pildă, la contractele încheiate pentru predarea legumelor, zarzavaturilor şi seminţelor de legume pe un an, se prevede reducerea impozitelor cu 50 la sută, iar la contractele de legume, zarzavaturi, seminţe de legume şi fructe încheiate pe mai mulţi ani, se prevede reducerea totală de impozite pentru suprafeţele contractate şi pentru anii respectivi.

În anul trecut, membrii gospodăriei colective din Ceacu, raionul Călăraşi, au obţinut din valorificarea legumelor şi zarzavaturilor un venit de 442.000 lei. Contractînd cu statul predarea legumelor şi zarzavaturilor, veniturile cultivatorilor vor spori şi mai mult în acest an.

Hotărîrea guvernului privind contractarea legumelor, seminţelor de legume şi fructelor constituie un stimulent puternic şi pentru tinerii cultivatori de legume şi zarzavaturi. Ea prevede că producătorii care obţin pe terenurile contractate recolte mari şi de calitate superioară, vor primi diplome şi premii.

Nu de mult, tinerii legumicultori din gospodăria agricolă de stat din Bălteni, regiunea Bucureşti, s-au adresat tinerilor muncitori şi ţăranilor muncitori din gospodării de stat, din gospodării colective, întovărăşiri agricole, asociaţii simple şi din sate, chemîndu-i la lupta pentru obţinerea în acest an a unei recolte sporite de legume şi zarzavaturi. Tinerii legumicultori din gospodăria agricolă de stat din Bălteni sînt hotărîţi să lupte din toate puterile lor pentru a depăşi planul de producţie anual al legumelor şi zarzavaturilor cu 30 la sută. Pentru aceasta, ei au propus şi metode: să aplice îngrăşăminte pe cel puţin opt zecimi din suprafaţa cultivată cu legume şi cartofi, să planteze cartofii numai în cuiburi aşezate în pătrat, să facă cel puţin 850.000 ghivece nutritive etc.

Chemarea tinerilor legumicultori din G.A.S. Bălteni a găsit un larg răsunet în rîndul tinerilor de la sate.

Răsfoind scrisorile de răspuns la chemarea tinerilor de la G. A. S. Bălteni, îţi dai seama de elanul cu care tinerii sînt hotărîţi să sprijine acţiunea şi de seriozitatea angajamentelor luate de ei; cifrele arată nu numai cu cît şi la ce culturi va fi depăşit planul de producţie, dar şi ce vor face ei pentru aceasta, ce metode agrotehnice vor aplica, cum vor organiza munca. Să luăm de pildă cîteva scrisori. Din răspunsul tinerilor de la gospodăria de stat „Ion Fonaghi" comuna Cîmpina, spicuim: la varză planul va fi realizat în proporţie de 125 la sută, la cartofi în proporţie de 170 la sută, la castraveţi în proporţie de 200 la sută ş.a.m.d.; 15 hectare de teren vor fi însămînţate cu cartofi în cuiburi aşezate în pătrat şi cu tuberculi iarovizaţi. Mai aflăm că pînă la 5 martie, tinerii au hotărît să facă 425.000 ghivece nutritive, pentru care au şi început munca. Tinerii de la gospodăria agricolă de stat din Popeşti-Leordeni, vor contribui la confecţionarea a 1.720.000 ghivece nutritive şi vor forma 2 brigăzi legumicole.

De asemenea tinerii legumicultori de la gospodăria agricolă de stat din Grădiştea, regiunea Bucureşti, şi-au propus să antreneze în lupta pentru recolte sporite de legume şi zarzavaturi şi pe tinerii din comunele Grădiştea şi Mironeşti. Răspunsul tinerilor colectivişti din Merii, raionul Găeşti, prevede depăşirea planului la roşii cu 18 la sută, la pepeni cu 40 la sută, la ceapă de arpagic cu 12 la sută. La chemare au mai răspuns şi alţi tineri ţărani muncitori din diverse regiuni ale ţării.

Organizaţiile U.T.M. din unităţile în care tinerii şi-au luat angajamente în vederea sporirii producţiei de legume şi zarzavaturi, sînt în fruntea tinerilor şi, sub conducerea organizaţiilor de partid, în colaborare cu colectivele de conducere şi comitetele de întreprindere, au îndrumat just pe tineri. Pentru aceasta, ele au ţinut adunări generale deschise în care tinerii legumicultori, agronomi şi alţi tehnicieni, au dezbătut pe larg problemele locale ale sporirii producţiei legumicole. Procedînd astfel, aceste organizaţii de bază U.T.M. au intensificat munca politică de masă în rîndul tinerilor, legînd-o de sarcinile concrete ce le revin din hotărîrile partidului şi guvernului. Exemplul acestor organizaţii U.T.M. poate fi un îndemn pentru toate organizaţiile U.T.M. de la sate.

Sarcina producerii mai multor legume şi zarzavaturi stă în faţa tinerilor de la sate şi mai ales a celor din jurul oraşelor şi centrelor muncitoreşti.

Organizaţiile U.T.M. au datoria să mobilizeze tot mai mulţi tineri în munca de sporire a producţiei de legume şi zarzavaturi şi în antrenarea a cît mai multor tineri legumicultori pentru a încheia contracte de predare a legumelor şi fructelor către organizaţiile comerciale de stat şi cooperatiste.

Comitetele raionale şi regionale U.T.M. au un rol important în antrenarea tinerilor de la sate pentru obţinerea unor recolte bogate de legume şi zarzavaturi. Organizaţiile de bază U.T.M. vor reuşi să mobilizeze pe tineri dacă ele vor fi ajutate în extinderea acestei acţiuni în rîndul tinerilor de la sate precum şi în rîndul tinerilor de la oraşe. Adunările generale de dări de seamă şi alegeri ce se desfăşoară în organizaţiile U.T.M., pot fi folosite din plin pentru popularizarea şi extinderea acţiunii de sporire a producţiei de legume şi zarzavaturi.

Foarte important este ca, după ce a fost extinsă acţiunea de sporire a producţiei legumicole şi de zarzavaturi, ca să fie susţinută în mod permanent, pînă la recoltare, de către comitetele raionale şi regionale U.T.M. Tinerii legumicultori şi organizaţiile U.T.M. din unităţile producătoare de legume, au nevoie de sprijin în organizarea muncii, în organizarea întrecerii socialiste. In această privinţă, comitetele raionale şi regionale U.T.M. pot folosi nu numai activiştii lor, dar au datoria de a antrena pe tinerii ingineri şi tehnicieni, legumicultori şi agronomi, care sînt în stare să dea un ajutor calificat în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, în combaterea dăunătorilor, în folosirea raţională a îngrăşămintelor etc.

Organizaţiile de bază U.T.M., comitetele raionale şi regionale U.T.M. au datoria să convingă tot mai mulţi tineri ţărani muncitori de necesitatea contractării pentru livrarea legumelor, seminţelor de legume şi fructe. Prin obţinerea de succese însemnate în sporirea producţiei de legume, acţiunea patriotică a tinerilor legumicultori se va bucura de aprecierea tuturor oamenilor muncii, care văd în ea un mijloc însemnat de ridicare necontenită a nivelului de trai al întregului popor muncitor. Să popularizăm, să extindem din toate puterile acţiunea patriotică iniţiată de tinerii legumicultori de la gospodăria de stat din Bălteni, pentru a da oamenilor muncii tot mai multe legume şi zarzavaturi!

Iarna, ca şi în timp de vară, în staţiunile noastre climaterice vin numeroşi oameni ai muncii pentru a-şi petrece concediul de odihnă. In staţiunea Predeal, numeroase case de odihnă stau la dispoziţia oamenilor muncii aflaţi în concediu.

Organizaţia U.T.M. a raionului 23 August — organizaţie fruntaşă

Simbătă după amiază, în sala clubului muncitorilor din întreprinderile poligrafice din Capitală, a avut loc festivitatea înmînării Drapelului roşu al comitetului orăşenesc U.T.M., organizaţiei U.T.M. a raionului 23 August pentru merite deosebite în îndeplinirea planului de stat şi în întărirea vieţii de organizaţie. Tov. N. Gîrbă, membru în biroul comitetului orăşenesc U.T.M. şi Vasile Istrate, prim secretar al comitetului orăşenesc U.T.M. au felicitat pe utemiştii din raionul 23 August, urîndu-le noi succese în lupta pentru îndeplinirea planului cincinal, pentru apărarea păcii.

Tov. N. Fundăneanu, prim secretar al comitetului raional U.T.M. 23 August, a mulţumit pentru înalta distincţie acordată, exprimînd în numele tinerilor din raion hotărîrea de a munci cu elan sporit pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, tineretului.

(Agerpres)

Un nou magazin alimentar

Numeroase magazine noi, aprovizionate din belşug cu mărfuri de tot felul şi de bună calitate, s-au înfiinţat în anii din urmă în Iaşi. In orice oră a zilei, magazinele sînt pline de cumpărători — oameni ai muncii — care cer cu încredere produsele fabricilor noastre alimentare.

Hotărîrea partidului şi guvernului cu privire la trecerea la comerţul desfăşurat a dat un avînt sporit comerţului. Iată că, pentru a face faţă necesităţilor crescînde ale cumpărătorilor, a fost înfiinţat de curînd un nou magazin alimentar în piaţa Gh. Dimitrov. Magazinul este bine aprovizionat cu produse şi articole de toate sortimentele. La creşterea zilnică a numărului de cumpărători a contribuit în mare măsură şi felul în care ştiu utemiştii Moşic Ioan şi Alexa Elena, vînzători la acest magazin, să deservească şi să se comporte faţă de cumpărători. Ei şi-au cîştigat astfel preţuirea şi încrederea cumpărătorilor.

Corespondent
ELIŞCA DAN

Sosirea în Capitală a unei formaţii artistice din R. Cehoslovacă

Simbătă dimineaţa a sosit în Capitală trio-ul instrumental ceh „Suk", formaţie de muzică de cameră de pe lîngă Ansamblul artistic al Armatei R. Cehoslovace „Vit Nejedly", laureat al Premiului de Stat.

Din formaţia muzicală fac parte Iosef Suk, vioară, Iosef Chuchro, violoncel, şi Iosef Hala, pian.

La sosirea în Gara de Nord, artiştii cehi au fost întîmpinaţi de reprezentanţi ai Ministerului Culturii, Uniunii Compozitorilor din R.P.R., ai Filarmonicii de Stat şi ai Institutului Romîn pentru relaţiile culturale cu Străinătatea.

Trio-ul instrumental ceh „Suk" a întreprins de curînd un turneu în U.R.S.S. unde s-a bucurat de mult succes. În ţara noastră, trio-ul „Suk" va da concerte în Capitală, la Cluj, Tg. Mureş şi Ploeşti.

(Agerpres)

Cei din Sîntana semnează Apelul

SINTANA. — Un sat aşezat la capăt de ţară. Şi, ca în toate satele patriei noastre, şi la Sîntana oamenii muncii se pregătesc pentru primăvară. La S.M.T., la colectivă, la întovărăşire, de vorbă cu ţăranii muncitori, peste tot poţi vedea cum e întîmpinată primăvara într-un sat al patriei noastre. Oamenii se pregătesc pentru zilele cînd vor ieşi să brăzdeze ogorul.

Şi, ca un simbol al muncii paşnice în aceste zile în comună se semnează Apelul de la Viena.

Alături de vîrstnici, tinerii în frunte cu utemiştii, participă activ la campania de strîngere a semnăturilor pe Apelul de la Viena. Organizaţiile de U.T.M. din sat iau parte cu însufleţire la munca echipelor de strîngere de semnături.

Sprijinirea campaniei de strîngere a semnăturilor pe Apelul de la Viena constituie o datorie de seamă pentru toate organizaţiile U.T.M. din satele patriei.

In colectiva „Viaţă Nouă"

Pe atunci, în primăvara lui 1950, cînd abia se înfiripase, colectiva „Viaţă Nouă" din Sîntana număra 35 de familii. Toată averea colectiviştilor a fost 5 cai, o clădire şi cîteva unelte.

Acum, colectiva are 380 de familii, care cuprind peste 1.500 de oameni. Cu ajutorul statului, colectiviştii şi-au creat un puternic sector zootehnic. Ei au 167 cai, 116 bovine, porcine, păsări, oi, iepuri de casă, în total 2.440 de animale.

Colectiva are un mare număr de unelte, 15 clădiri, un autocamion, un rutier, (alte două rutiere au fost de curînd comandate la Bucureşti), multe atelaje, mă rog, tot ce şi-a agonisit prin muncă o familie harnică, numărînd 1.550 de suflete. Unii colectivişti la împărţirea veniturilor au primit multe tone de produse. Venitul realizat de gospodăria colectivă în anul trecut se ridică la 1.346.779 lei.

E bogată acum colectiva celor din Sîntana! Dar membrii ei ştiu că fiecare părticică din averea lor, din pămîntul lor întins pe aproape 2.000 hectare, a cerut muncă, nu glumă.

Colectiviştii romîni, germani, maghiari şi romi au semnat Apelul de la Viena. Ei au semnat cu gîndul la drumul greu, parcurs de la 35 membri şi 5 cai, la bogăţia de azi, la belşugul vieţii lor ce creşte mereu.

Primăvara va începe la colectiva din Sîntana cu însămînţări masive şi cu construirea a 30 de case individuale. La moara mare se va înfiripa un cartier al colectiviştilor. Aşa arată primăvara într-un sat de-al nostru.

Printre cei care îşi construiesc case sînt colectivistul german Anton Kompas, romul Petru Gaudi, maghiarul Kasa Mihai, moş Ion Selejan, care face casă pentru cei doi feciori ai săi. Cine sînt aceşti oameni? Azi, desigur colectivişti, dar acum cîţiva ani au fost slugi la moşieri şi chiaburi.

Şi colectiviştii din Sîntana citind ziarele, au aflat că de multe ori imperialiştii americani flecăresc despre „libertatea" pe care ar vrea s-o readucă în ţările de democraţie populară. Vezi însă că un rom ca Petru Gaudi a cărui avere acum 10 ani — muncind pe spetite la moşieri — era o pereche de pantaloni peticiţi şi o cămaşă de in, care azi îşi durează casă la moara mare (fiindcă nu poate să-şi bage venitul primit de la colectivă în vechea casă de teamă că podul să nu se prăbuşească), nu are nevoie de o asemenea „libertate".

Pe de altă parte e firesc că unui mister Dulles şi unor lepădături fasciste de genul celor ce au atacat Legaţia R.P.R. de la Berna să nu le placă faptul că oamenii simpli din ţara noastră asemeni lui Petru Gaudi îşi fac case noi şi au tone întregi de grîu şi porumb. Petre Gaudi ştie însă să fie cumplit la mînie. El, ca şi toţi sărăntocii de ieri, care au cîştigat adevărata libertate, în zilele noastre.

Colectiviştii au semnat Apelul de la Viena şi a doua zi au ieşit la însămînţat. În fruntea brigăzilor la însămînţări se găseşte brigada I-a condusă de Haiberger Anton. Ea este formată în mare parte din tineri. Brigada lui Haiberger a fost şi anul trecut fruntaşă. Se vede că nici în acest an tinerii nu se vor lăsa mai prejos.

Sînt aproape zilele primăverii, acele zile cu aspect pitoresc din Sîntana cînd cele 9 brigăzi, în zori, vor umple satul de cîntec şi veselie, pornind la drum, la munca ogorului.

Printre ţăranii muncitori

Răsfoind listele cu semnături pe Apel ale cetăţenilor din Sîntana, poţi citi nume de romîni, germani, maghiari şi romi. Ei nu se mulţumesc însă numai cu această semnătură. Le e scumpă munca şi viaţa lor, într-un cuvînt, pacea.

Ţăranul muncitor *Mihai Dolineanu* face parte din asociaţia simplă de cultivare a sfeclei de zahăr din sat. În urmă cu zece ani a participat la alungarea hitleriştilor pînă dincolo de Praga.

În asociaţie sînt 41 de membri. Dolineanu se gîndeşte că de pe un hectar ar trebui obţinute cel puţin 2 vagoane şi jumătate de sfeclă. Pe un vagon de sfeclă statul dă 3 mii de lei şi multe kilograme de zahăr. De zahăr e multă nevoie în ţară. El, Dolineanu, cu toţi asociaţii vor face totul ca să obţină cît mai multe tone de sfeclă de pe un hectar. Asta va fi cea mai bună contribuţie a ţăranilor muncitori din asociaţie pusă în slujba păcii şi a întăririi patriei.

Smith Mihai, un alt membru al asociaţiei simple, om la 68 de ani, îşi lucrează ogorul împreună cu fiica sa Valentina; are moşul două nepoţele: Ana, de 13 ani şi Maria, de 12 ani. Nici Ana, nici Maria n-au tată. Andrei, fiul moşului a căzut în război ca şi bărbatul Valentinei. Cu toţi cei 68 de ani ai săi, moşul se simte destul de puternic să lucreze ogorul pentru binele ţării, pentru ca să nu existe pe pămînt niciodată nepoţei fără taţi.

Buda Petru e membru al întovărăşirii din Sîntana, care numără 284 de familii. Cu mai mulţi ani în urmă Buda a fost slugă pe la diferiţi chiaburi germani şi romîni. În 1945 a fost împroprietărit cu 3,18 ha. Prima dată s-a văzut şi Buda om la casa lui.

În 1952 cînd s-a înfiinţat întovărăşirea, Buda n-a intrat. El este unul din cei noi veniţi în întovărăşire, abia din toamna anului trecut.

Toată treaba asta s-a întîmplat aşa. Venise anul trecut, toamna, la sfat să stea de vorbă cu tovarăşii, cum s-o dreagă, că n-are grîu de sămînţă. Tocmai atunci se aflau la sfat mai mulţi membri ai întovărăşirii. Şi aceşti oameni veniseră în „problema" sămînţei, dar la ei altul era baiul. Întovărăşiţii au venit să facă formele pentru a-şi schimba grîul lor pentru semănături cu grîu de soi, cu o putere mai mare de germinaţie. Dar ei schimbau nu grîul din acel an, ci pe cel din 1953. Şi atunci, Buda Petru a stat şi s-a gîndit: „Uite, eu nu mai am grîu nici din acest an şi ei îl schimbă pe cel din anul trecut".

Aşa că fără să mai stea pe gînduri a intrat în întovărăşire.

Şi Buda Petru a semnat Apelul de la Viena. El munceşte sîrguincios în întovărăşire şi poate că în toamnă, cînd colectivei din Sîntana îi va înainta o cerere, va însemna că semnătura lui pe Apel a fost întărită şi prin calea nouă ce şi-a ales-o în viaţă...

A devenit o tradiţie la Sîntana ca numele ţăranului mijlocaş *Aurel Ardeleanu* să se găsească în fiecare campanie pe tabla roşie, în rîndul fruntaşilor.

Încă din toamnă, Aurel Ardeleanu şi-a reparat la fierar plugul, grapa, prăşitoarea şi celelalte unelte. Sămînţa se găseşte acum selecţionată. Trebuie să sosească doar primăvara şi Aurel Ardeleanu va ieşi să brăzdeze ogorul. Hotărît lucru că tradiţia cu tabla roşie va fi păstrată şi în acest an. Mai ales că pe o listă în care se cere interzicerea armei atomice, Aurel Ardeleanu şi-a aşternut numele. *„Aurel Ardeleanu"*, acest nume îl vei putea găsi în zilele senine ale primăverii şi pe tabla roşie sub cuvintele scrise cu cretă: „Primii care au ieşit la însămînţări".

Semnăturile tractoriştilor

Curtea mare a S.M.T.-ului din Sîntana, regiunea Arad, are în aceste zile un aspect de muncă febrilă. În ateliere, tractoriştii lucrează la maşini. S.M.T.-ul din Sîntana face ultimile pregătiri în vederea începerii campaniei de primăvară.

În zilele de iarnă, la S.M.T. Sîntana s-a desfăşurat o mare bătălie în vederea pregătirii „ofensivei" de primăvară. Unele brigăzi au obţinut prin eforturi deosebite rezultate frumoase. Brigada lui Riza Spiridon de 10 zile şi-a terminat sarcinile de reparaţii. Brigăzile lui Vigh Ştefan, Don Gheorghe, Hirsch Ioan s-au dovedit fruntaşe în pregătirea maşinilor pentru munca din primăvară.

Brigada lui Hirsch a terminat reparaţiile. Haras ajută acum pe tinerii din brigada lui la revizuirea tractoarelor. Tractoarele brigăzii sale nu necesită reparaţii fiindcă au fost bine îngrijite. Acesta este marele avantaj al acelora care ştiu să-şi întreţină bine maşinile. Doar un singur tractor a mai rămas în remiză. Cînd şi acesta va dudui în curtea mare a staţiunii, brigada lui Haras va fi gata de muncă.

Acest Haras, care s-a dovedit a fi pe lîngă un bun tractorist şi un bun pedagog pentru tovarăşii din brigadă, a luat cuvîntul la festivitatea de semnare a Apelului de la Viena. Într-un proces-verbal, ce se găseşte la comitetul de luptă pentru pace din comună, au fost trecute şi cele cîteva fraze spuse de el. Haras a zis:

„Noi, tractoriştii, iubim munca noastră închinată pentru pîinea poporului. Ne place să însămînţăm ogorul primăvara, să strîngem rodul holdelor vara şi să tragem brazde adînci toamna. Ne iubim munca noastră închinată fericirii omului şi păcii.

Noi luptăm din greu cîte odată, pe vînt, ploaie, frig, ori arşiţă, dar armele noastre de luptă sînt tractoarele. Să ştie însă imperialiştii, că tocmai fiindcă iubim ogorul reavăn primăvara şi holdele pîrguite vara, vom şti la nevoie să ne apărăm cu cinste patria.

Tractoriştii S.M.T.-ului din Sîntana au semnat Apelul de la Viena. Ei îşi întăresc semnăturile prin terminarea reparaţiei maşinilor la timp şi în condiţii cît mai bune.

PE SCURT

☆ *Deschiderea campaniei de semnături a avut loc la Sîntana în ziua de 13 februarie. Sute de ţărani muncitori au umplut sala căminului cultural la chemarea comitetului de luptă pentru pace. Adunarea oamenilor muncii din sat s-a transformat într-o manifestaţie călduroasă pentru pace, împotriva aţîţătorilor la un război atomic.*

☆ *Într-o săptămînă la Sîntana au semnat Apelul de la Viena peste 4.000 de săteni.*

☆ *40 de echipe pentru strîngerea semnăturilor colindă casele satului. Din echipe fac parte ţărani muncitori, deputaţi ai sfatului, învăţători, funcţionari, elevi, femei etc.*

☆ *Uniţi în muncă şi viaţă, oamenii muncii romîni, maghiari, germani şi romi semnează deopotrivă Apelul de la Viena.*

☆ *Apelul e semnat de ţăranii muncitori individuali, întovărăşiţi, colectivişti, tractorişti de la S.M.T., elevi ai Şcolii profesionale de tractorişti şi combainieri, funcţionari etc.*

☆ *Iată cîteva titluri de articole din gazeta de perete cetăţenească: „Să semnăm cu toţii Apelul împotriva războiului atomic", „Cauza noastră cea mai de preţ este pacea".*

☆ *Staţia de amplificare este folosită din plin. În emisiunile locale se vorbeşte despre adunările oamenilor muncii din sat, despre cei care au semnat Apelul, despre felul în care oamenii muncii din sat îşi întăresc semnăturile.*

☆ *La cinematograful din comună se ţin adeseori conferinţe despre problemele păcii.*

ŞTEFAN HALMOŞ

Azi, alegeri în Uniunea Sovietică

DIN NOU CANDIDATĂ

de L. Ivanova

◇ ◇ ◇

În Uniunea Sovietică au loc astăzi — într-o atmosferă de puternic entuziasm — alegerile de deputaţi în Sovietele Supreme ale republicilor unionale şi autonome şi în Sovietele locale, în care sînt aleşi cei mai destoinici cetăţeni sovietici.

Publicăm mai jos portretul unei tinere candidate — exemplu de slujitoare plină de devotament a poporului.

◇ ◇ ◇

In vagonul metroului era multă lume. Printre pasageri se afla şi o tînără cufundată în lectura unei cărţi.

— Biletele la control! — se auzi vocea controloarei. Cînd controloarea se apropie de tînăra respectivă, aceasta scoase un bilet de călătorie gratuită.

— E al dumitale acest bilet? — întrebă controloarea.

— Da! Fără îndoială! — sună răspunsul.

— Aceste bilete sînt eliberate numai deputaţilor Sovietului Orăşenesc al Moscovei.

— Sînt deputată — răspunse fata — arătîndu-i legitimaţia.

— Vă rog să mă scuzaţi — spuse încurcată controloarea — sînteţi atît de tînără pentru o deputată...

Despre această întîmplare, petrecută mai de mult, şi-a amintit Sofia Turbina, muncitoare la uzina de rulmenţi, cînd a stat de vorbă cu noi. Ea e şi acum tînără. Are numai 26 de ani dar e deputată şi acum a fost propusă pentru a doua oară candidată în Sovietul Orăşenesc al Moscovei. Prin ce a meritat Sofia Turbina această înaltă cinste? De ce se scrie adesea despre ea în presă? De ce numele ei este atît de bine cunoscut nu numai de muncitorii întreprinderilor din Moscova ci şi în îndepărtata Siberie, în Ural?

Pentru a răspunde la aceste întrebări, vă vom povesti mai amănunţit despre Turbina. Ea a venit în uzină împreună cu un grup de prietene în anul 1947, după absolvirea şcolii FZO. Tinerele muncitoare au vizitat vastele secţii ale uzinei de rulmenţi cu bile. Ele aveau de învăţat încă foarte mult pentru a putea munci la maşinile de şlefuit în interior, maşini atît de complexe. Fetele au început să înveţe în cercul tehnic fără a întrerupe munca în producţie. În curînd, începură să lucreze cu mai mult spor. O mare bucurie umplu inima Sofiei cînd simţi pentru prima oară că maşina i se supune. O normă şi jumătate — acesta a fost primul ei succes. Dar foarte curînd această realizare nu o mai satisfăcu pe tînăra muncitoare, care dorea să lucreze tot mai bine.

Sofia Turbina conducea în secţia de rulmenţi cardanici o brigadă comsomolistă şi de tineret. Brigada Sofiei Turbina a fost una din primele brigăzi din uzină care a cucerit titlul de „cea mai bună brigadă a calităţii superioare". Şi nu era uşor de obţinut acest lucru. Şlefuirea pieselor este o operaţie complicată. Dacă şlefuieşti numai cu doi microni mai mult inelul rulmentului dai rebut. Brigada Sofiei Turbina a învăţat să lucreze fără rebuturi.

Muncitoarea Maria Ceankina a propus o nouă metodă de autocontrol la şlefuit, care a ridicat productivitatea muncii cu 40 la sută. Brigada a economisit într-un an 20.000 ruble. Muncitorii din multe întreprinderi aflară despre minunata iniţiativă patriotică a brigăzii conduse de Turbina care iniţiase lupta pentru economia complexă la fiecare loc de muncă.

Astfel, numele Sofiei Turbina deveni bine cunoscut. La Kremlin i s-a înmînat o decoraţie. Dar acest lucru nu a făcut-o pe tînăra muncitoare să devină îngîmfată. Ea avea în faţă un nou ţel — învăţătura.

Acum, Sofia putea fi văzută ziua la maşina de şlefuit iar seara la şcoala medie tehnică de construcţie a maşinilor sau în biblioteca tehnică. Dornică de cunoştinţe, fata reuşi să-şi susţină cu succes lucrarea de diplomă. După absolvirea şcolii medii tehnice ea a fost numită tehnician la secţia de raţionalizări şi invenţii. In această secţie lucrează şi în momentul de faţă. Sofia Turbina are o atitudine plină de atenţie faţă de fiecare propunere a muncitorilor. Ea face tot ce îi stă în putinţă pentru a traduce mai repede în viaţă iniţiativele preţioase. Anul trecut, în această uzină au fost prezentate peste 2000 propuneri de raţionalizare a căror realizare a dat o economie de peste 8 milioane ruble.

Articolele şi corespondenţele Sofiei Turbina despre raţionalizatori sînt transmise adesea prin postul de radioamplificare al uzinei. Ea spune că în calitatea ei de membră a colectivului de redacţie al programului radiofonic vrea să înveţe să scrie simplu şi cu căldură despre fruntaşi pentru ca şi alţi muncitori să dorească să le urmeze exemplul. Ea nu reuşeşte întotdeauna să facă aceasta. Dar probabil că şi în această privinţă Turbina va ajunge să-şi realizeze scopul. Nu în zadar frecventează ea cu atîta rîvnă cursurile de gazetărie de pe lîngă Casa Centrală a Ziariştilor, citeşte mult, se pregăteşte cu grijă pentru lecţiile şi seminariile de redactare şi stilistică.

Dacă o cunoşti mai îndeaproape pe Turbina, te uimesc preocupările ei multilaterale şi faptul că găseşte timp să facă toate aceste lucruri. Ea nu pierde nici o premieră cinematografică, nici o nouă expoziţie de artă plastică.

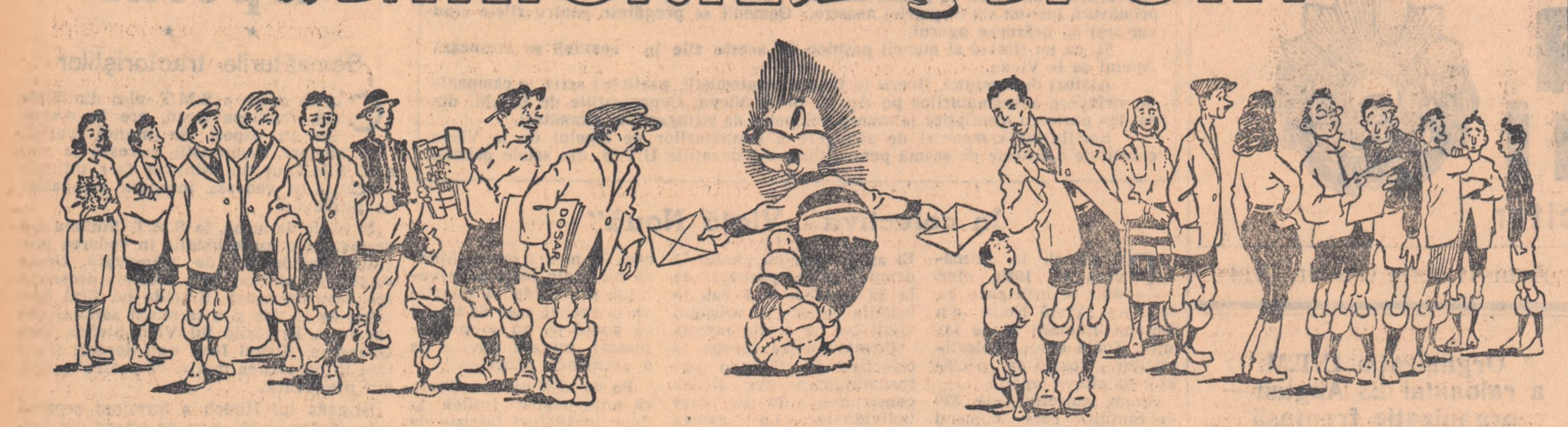
Ca deputată a Sovietului Orăşenesc din Moscova, Sofia Turbina rezervă mult timp muncii în rîndurile alegătorilor săi. Ea face parte din comisia industrială a Sovietului Moscovei, care se ocupă cu controlul muncii diferitelor întreprinderi. In luna decembrie a anului trecut, Turbina a vizitat un artel la care se lucrează mobile. O interesa totul: calitatea mobilei, îndeplinirea planului, reducerea preţului de cost al producţiei, cheltuielile suplimentare, producerea unor noi genuri de mobilă şi organizarea muncii lucrătorilor.

— De ce sînt atît de grosolane ornamentele sculptate la dulapuri? — l-a întrebat ea pe conducătorul tehnic al artelului. Se observă că sînt fixate cu cuie. Ce-ar fi dacă aţi folosi în acest scop cleiul?

Deputata Sofia Turbina a vizitat în ultimele luni multe întreprinderi. Ea are un caiet special în care îşi notează cererile alegătorilor. În acest caiet ea însemnă ce s-a făcut la cererea alegătorilor, ce ajutor şi cînd anume le-a fost acordat cetăţenilor.

Tînăra muncitoare Ivceatova de la uzina de rulmenţi cu bile s-a adresat odată deputatei Turbina rugînd-o să i se dea o altă locuinţă. Ea locuia departe de uzină, pierdea mult timp pînă ce ajungea la lucru şi această situaţie îi îngreuna pregătirea lecţiilor pentru şcoala tineretului muncitoresc la care urma. Sofia a vorbit cu directorul-adjunct al uzinei şi muncitoarea a primit o cameră într-un bloc nou din apropierea întreprinderii. Altă dată strungarul Suhanova a rugat-o să fie trecută într-un alt schimb, deoarece învaţă la şcoala medie tehnică. Şi această chestiune a fost rezolvată cu ajutorul Sofiei Turbina. Deputata ţine seamă de toate cererile, importante sau mai puţin importante, ale alegătorilor săi. Ea ajută la amenajarea colţului roşu de pe lîngă administraţiile imobilelor, intervine la comitetul executiv raional pentru mutarea locatarilor dintr-o încăpere necorespunzătoare într-o locuinţă mai confortabilă, se îngrijeşte ca copiii muncitoarelor să fie primiţi la creşe. Oamenii cunosc inima sa bună şi de aceea vin bucuroşi să-i ceară sfat şi ajutor.

...Şi ARICIUL face SPORT

Concurs „Aricii"

Dragi prieteni mari şi mici!
Eu şi-amicul meu Arici
cu-o seamă de „sportivi
talentaţi şi pozitivi"
vom aduce-n faţa voastră
— ca-n oglinda cea măiastră —
în această dimineaţă,
o întrecere măreaţă.
Săritori, gimnaşti, fondişti,
luptători şi alpinişti,

toţi temeinic... antrenaţi
(sau mai bine criticaţi).
Vor lupta cu-nflăcărare
pentru cupa lucitoare.
Dar vedeţi, eu aş propune,
ca realul lor „renume
de învingător sportiv",
să-l decearnă-n mod festiv
cu „urale meritorii"
şi cu premii — cititorii!

EXTRAS DIN REGULAMENT

ART. 1. Sînt admişi la concurs numai cei promovaţi la colţurile satirice ale gazetelor de perete. Pot participa totuşi cu dispensă de „maturitate" şi începătorii care n-au concurat decît în fazele preliminare: critici în şedinţe, în dări de seamă.

ART. 4. Terenul este lăsat la alegere, întrucît cel programat de noi, nu este disponibil. (Terenul colectivului sportiv Locomotiva-Iaşi este aglomerat cu materiale de construcţie şi lăsat în părăsire!).

ART. 6. Echipamentul sportiv nu este obligatoriu... să fie înapoiat colectivului. Aşa fac „sportivii" Constantinescu Elena şi Fodor Aurel de la I.P.C.H.-Bucureşti. Concurenţii pot participa şi în costum de oraş, în costume naţionale, în uniforme deoarece echipamentul sportiv se poate purta numai în fabrică, la cinema, la bal, ş.a.m.d.

ART. 13. Concursul va fi dotat cu numeroase premii şi... surprize. Concurenţii vor primi „surprizele" chiar la sfîrşitul probelor. Premiile vor fi înmînate personal sau prin colete C.F.R. de către... organele de resort!

(Sperăm că vor ajunge la destinaţie cu conţinutul iniţial nu ca acel colet cu haine, expediat de Matilda Popescu din gara Cîmpina, cu nr. 3106 care la destinaţie conţinea doar... cartofi!).

Concursul nostru începe cu

Exerciţii de încălzire

Ne aflăm cu „ariciofonul" la liceul de băieţi din Fălticeni. Sub îndrumarea plină de dezinteresare a antrenorului (respectiv directorul liceului) elevii execută cele mai felurite figuri de încălzire. Ionel mişcă cu repeziciune din braţe şi picioare. Gicu boxează spinarea lui Sandu care face extensii. Nicuşor aleargă pe loc. În fundul clasei e un grup. Nu vedem prea bine ce se întîmplă acolo, ne apropiem şi rugăm pe un tînăr încotoşmănit ca la sănius să ne spună cîteva cuvinte:

— Sînt foarte fericit că pot adresa „ariciofonului" un „călduros" salut şi cîteva din impresiile mele asupra acestor exerciţii de încălzire. Ne pregătim pentru marea noastră încercare: orele de curs. Să nu credeţi că sîntem sportivi înnăscuţi dar, sub îndrumarea antrenorului, vom deveni.

— Bine, dar ce faceţi aici?

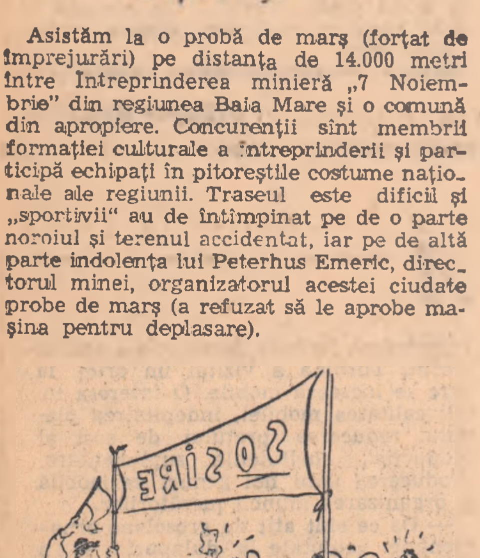
— Jucăm bîza! E cel mai bun exerciţiu de încălzire. Fără lemne — că n-avem, fără sobă — că n-are ce arde, fără căldură — că n-avem foc. Aceasta pentru că ne mai lipseşte ceva: grijă şi interes din partea conducerii şcolii.

— Bine, bine, dar directorul?...

— El nu face nici o „mişcare"!...

Marş

Asistăm la o probă de marş (forţat de împrejurări) pe distanţa de 14.000 metri între Întreprinderea minieră „7 Noiembrie" din regiunea Baia Mare şi o comună din apropiere. Concurenţii sînt membrii formaţiei culturale a întreprinderii şi participă echipaţi în pitoreştile costume naţionale ale regiunii. Traseul este dificil şi „sportivii" au de întîmpinat pe de o parte noroiul şi terenul accidentat, iar pe de altă parte indolenţa lui Peterhus Emeric, directorul minei, organizatorul acestei ciudate probe de marş (a refuzat să le aprobe maşina pentru deplasare).

El îi întîmpină cu simpatie la linia de sosire şi le adresează un inviorător salut:

— Dragi sportivi. Vă felicit pentru că totuşi aţi ajuns cu bine. Performanţa voastră de astăzi m-a hotărît. Am cerut să fiţi programaţi săptămîna viitoare la... Baia Mare. Tot e maşina în reparaţie.

— Să... ne trăiţi tovarăşe director. Vă... mulţumim — reuşi să rostească recunoscător instructorul şi leşină entuziasmat în braţele tenorului prim.

Alpinism

Încîntător sport. Munte, soare, aer curat... Totuşi ori cît de curios ar pare, noi ne aflăm în sala bibliotecii din comuna Romuli, raionul Năsăud, unde se desfăşoară probele de urcuş viteză la categoria „hîrtie". Zgomotul pe care-l auziţi nu este scîrţîitul bocancilor pe stîncărişul munţilor, ci strigătele de triumf ale „sportivilor" din lotul lui Buzilă Ştefan, directorul căminului. Pe fruntaşul acestei competiţii l-am găsit căţărat pe ultimul raft al bibliotecii îndemnîndu-şi coechipierii. El ne declară:

— Mă numesc Chiţ-Chiţ. Am atins această performanţă numai şi numai prin grija deosebită a directorului care a reuşit în scurt timp să îndepărteze pe cei ce ne tulburau antrenamentele: cititorii din sat. Mi-e frică doar ca, pînă la urmă, nefiind deprins cu „înălţimile", binevoitorul nostru protector să nu... cadă.

L-am lăsat pe simpaticul alpinist Chiţ-Chiţ în pauza de prînz. Savura satisfăcut ultima filă a revistei „Călăuza bibliotecarului", numărul unu...

Pauză

La pauză consumaţi bomboane şi alte produse zaharoase vîndute de vestitul Petrică Ştefcu din Borşa. Garantăm calitatea. Este doar singurul care poate cumpăra aceste produse de la Cooperativa muncitorilor nr. 2, secţia mixtă din raionul Vişeu. El cumpără cu „ridicata", vinde la preţuri ridicate şi o să-şi ridice chiar şi o casă. Creşte ca drojdia de bere pe care o speculează. Din acelaşi „a-luat" (şperţ) ca şi el sînt plămădiţi şi gestionarii cooperativelor care-i asigură o „pîine cinstită".

Triplusalt

Deşi avem mai mulţi concurenţi la această probă, performanţa zilei a fost realizată de tînărul Romulus Teodorescu, referent agricol în Drăgăneşti, regiunea Ploeşti şi irezistibil „Don Juan" în Ciupelniţa. În clipa aceasta asistăm la primul salt: Ciupelniţa-Drăgăneşti. Tînărul „sportiv" se pregăteşte. „Ariciofonul", (ce indiscreţie), a surprins convorbirea junelui cu o entuziastă admiratoare:

— Draga mea, Antoneta. Tu eşti singura mea iubire. Dar... trebuie să plec pe teren. Ştii, datoria...

Şi fără prea mare efort, junele Romeo sare, sare la Drăgăneşti. În plin elan reuşeşte totuşi să spună:

— Draga mea, Maria. Tu eşti singura mea iubire. Dar... trebuie să plec pe teren. Ştii, datoria...

Tînărul nostru erou îşi continuă saltul. Iată-l zburînd peste kilometri. A doua oprire este la Urlaţi:

— Draga mea, Nuţi. Tu eşti singura mea iubire. Dar... trebuie să plec pe teren. Ştii, datoria...

În clipa cînd „sportivul" nostru era pe cale să-şi încheie victorios proba la sosire, zări îngrozit din înălţimi în tribune pe cele trei entuziaste admiratoare aşteptîndu-l (ariciul îi pregătise o surpriză). Romică era în aer...

Lupte

Pe terenul special amenajat la Şcoala de 7 ani din satul Chiriacu, raionul Giurgiu, se desfăşoară tradiţionala competiţie de lupte... casnice. În încurajările asistenţei formată din elevi, favorita întrecerii, maestră în acest sport, învăţătoarea Zamfira Radu susţine cel mai tare meci din primul pătrar. Adversarul nu este în formă, ci mai degrabă pare deformat de loviturile soţiei sale. Ne apropiem de învingătoare:

— Cheia succesului meu constă într-un antrenament riguros şi perseverent la aparate (bîtă).

Iată şi părerea competentă a unuia dintre spectatori:

— „Nene ariciule, are dreptate, se antrenează pe viu. Pe elevul Guţu Ioan l-a „înviorat" serios într-un antrenament din ăsta cu „aparate".

Totuşi decizia juriului a nedreptăţit-o, descalificînd-o în finală pentru joc „periculos" şi lovituri nepermise... cu bîta.

Cursă de urmărire

Sîntem cu „ariciofonul" în împrejurimile G.A.S. Teremia Mare—regiunea Arad, **la secţia Nerău. Cursa de urmărire este pe punctul de a începe. Şeful secţiei, Iosif** Demeter, dă ultimele indicaţii de traseu:

— Să-mi găsiţi caii că vă ia mama naibii.

— Doar noi v-am spus să nu-i scoatem din grajd că se pierd. Sînt din altă comună şi foarte tineri, dar dumneavoastră....

— Guraaa! Fiecare, mic şi mare, după cai, fugaaa... marş!

La acest îndemn prietenesc cei 8 concurenţi selecţionaţi au pornit ca din puşcă în urmărirea celor doi cai rătăciţi.

După 4-5 zile s-au înapoiat epuizaţi aducînd şefului secţiei Nerău trofeul competiţiei: o potcoavă cu „noroc".

Măgulit, Demeter Iosif strînge mîinile concurenţilor, şoptindu-le emoţionat:

— Zevzecilor! După care prinse gingaş potcoava de un colţ şi o zvîrli peste umăr şoptind:

— Să-mi fie cu noroc! Poate, mai ştii, se uită povestea asta şi scap curat!

Potcoava descrise un cerc prin aer, trecu vijelios prin geamul casieriei şi se opri inspirată pe carnetul de imputaţii.

— Curat noroc!...

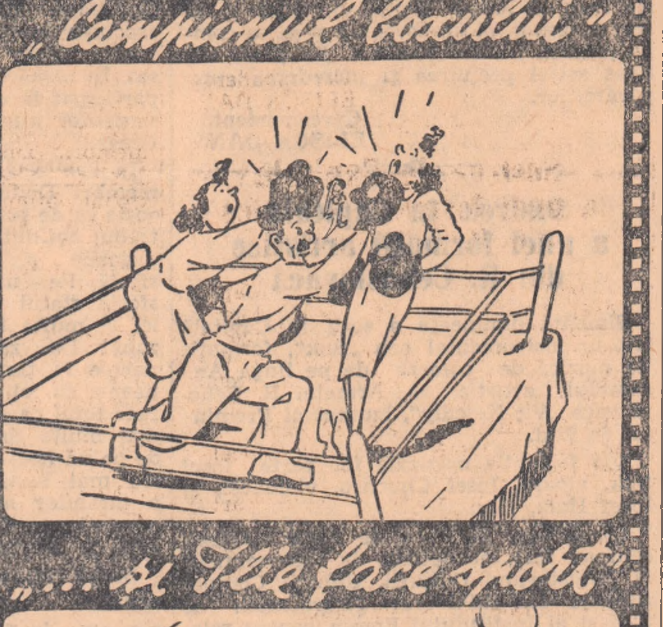
La închiderea concursului

În sunetele fanfarelor reunite şi în cadrul festiv, Ariciul a anunţat amînarea decernării surprizelor, întrucît veştile sosite din ţară anunţă sosirea şi a altor asemenea „sportivi" dornici de a-şi disputa întîietatea cu campionii concursului.

Pînă atunci recomandăm tuturor spectatorilor: „Fiţi atenţi şi cu ochii pe ei!".

CRAINICI REPORTERI au fost corespondenţii noştri voluntari: BOGEANU MIHAI, DUŢU GHEORGHE, NELU COSTESCU, VLAD VALERIAN, PLENICEANU ARISTICA, DOROS LAURENŢIU, GHERMAN OVIDIU, MIHALI PETRU şi alţii.

Viziuni...

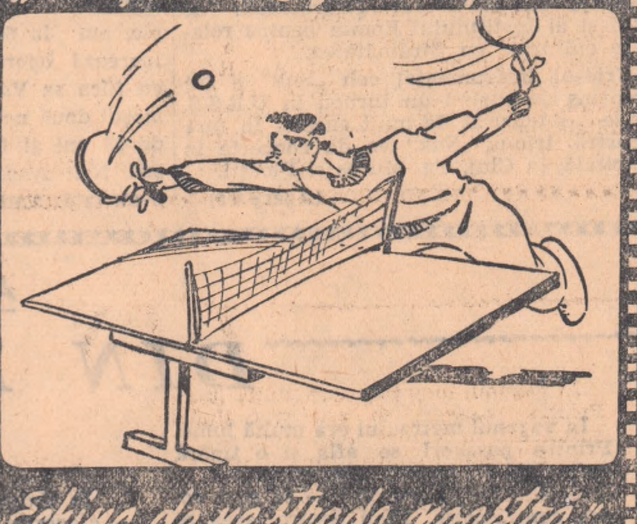
Acţiunea se petrece la fabrica de tricotaje „Pavel Tcacenco"-Bucureşti.

Versiunea: 1954.

În rolurile principale: maistrul Dragomir Ilie, lucrătoarea Paulenco F. şi altele.

Muzică: Spectatorii.

◇ ◇ ◇

Subiectul filmului: La colectivul sportiv „Constructorul" I.P.C.H. mingile de tenis de masă sînt folosite pentru antrenament, doar de preşedinte.

Costum: Din magazia colectivului.

În rolul principal: Ilie Ion.

Versiunea nouă: „....Doar Ilie face sport":.

◇ ◇ ◇

Strada: Uliţa principală din satul Negoi, raionul Băileşti.

Eroi: Nicolae Voinea şi echipa lui.

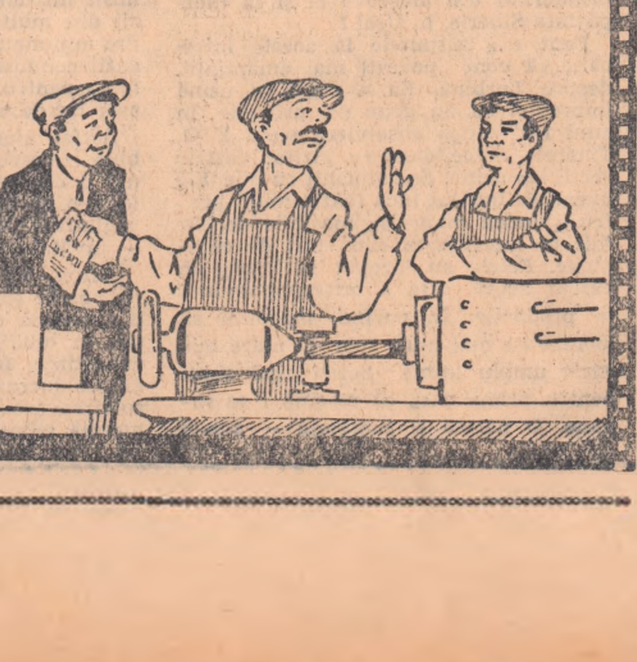
Efecte muzicale: Cor vorbit pe motive MAT.

Sunetul: Supărător din cauza sgomotelor făcute la miez de noapte de eroi.

Spectatorii: Alarmaţi, indignaţi.

Sfîrşitul: Lovitură de pedeapsă.

◇ ◇ ◇

Decor: Secţia strungărie a uzinei de reparaţii utilaj petrolifer Ploeşti.

Regia şi trucaje: Maistrul Mitu Florea.

Subiectul: Lucrările importante se dau celor care nu-l critică pe maistru.

În rolul jucătorului de rezervă: Tudor Gheorghe, strungar, care totuşi în final va marca golul victorios.

Jurnal artistic

„Aventurile vasului Bogatîr"

Cinematografia şi-a format printre altele, un gen de mare popularitate, drag tineretului, genul filmului de aventuri. În condiţiile cinematografiei capitaliste, acest gen este însă pus, ca şi alte ramuri ale artei şi culturii, în slujba intereselor clasei stăpînitoare, interese care cer pe de o parte, pervertirea morală a tineretului, îndobitocirea lui, şi pe de altă parte, cultivarea instinctelor primare, animalice, care pot fi uşor folosite în războaiele de înrobire a altor popoare.

Cinematografia sovietică şi mai tîrziu cinematografia ţărilor de democraţie populară au reabilitat acest gen interesant şi util educării în rîndul tineretului a calităţilor nobile, a bărbăţiei şi curajului, a spiritului dreptăţii, a patriotismului.

Filmul în culori „Aventurile vasului Bogatîr" este o nouă mărturie a priceperii cineaştilor sovietici de a realiza filme de aventuri dinamice, cu caractere puternice, filme care au un conţinut ideologic bogat şi plin de semnificaţie.

Filmul începe cu o înlănţuire vertiginoasă a unor imagini scurte care ne arată distrugerile pricinuite de o furtună năpraznică în una din ţările occidentale. Se succed rapid pe ecran privelişti ale porturilor devastate, chipuri de reporteri de la radio, comunicate ale agenţiilor de presă, diguri care se rup, insule înghiţite de mare etc. Apoi — ca un răspuns viu dat sinistraţilor care au nevoie de sprijin frăţesc — vedem într-unul din porturile Uniunii Sovietice, operaţiile de încărcare a vasului „Bogatîr" cu alimente şi materiale de construcţie destinate ajutorării oraşului Marteau care a suferit cel mai mult din cauza inundaţiei. Montajul subliniază aici expresiv grija cu care oamenii sovietici pregătesc dezinteresat ajutorul destinat victimelor acestei calamităţi, spre deosebire de anumite cercuri de afaceri din occident, gata să speculeze nenorocirea populaţiei.

Paralela cinematografică — procedeu care prezintă alternativ două acţiuni ce se petrec în locuri deosebite, pentru a se accentua fie dramatismul, fie poziţiile ideologice contrarii sau caracterele antagonice — este cu iscusinţă folosită în film. Astfel, odată cu pregătirile vasului sovietic, ni se înfăţişează pe de altă parte o serată elegantă, strălucitoare, dată în „folosul" sinistraţilor... Se cheltuiesc sume enorme, se bea şampanie, se dansează după muzică de jaz; organizatorul seratei — un capitalist notoriu — a căpătat concesionarea integrală a materialului lemnos necesar reconstrucţiei portului Marteau. Vestea că oamenii sovietici vor ajuta în mod gratuit cu material de construcţie oraşul distrus, provoacă panică, şi se ia hotărîrea secretă ca Galter şi artista de cinema Dorit Ellis, unelte ale proprietarului trustului forestier, să se îmbarce pe un yacht şi să facă tot posibilul ca „Bogatîr" să nu ajungă la destinaţie.

Un film de aventuri necesită o acţiune bogată în întîmplări, cu o desfăşurare antrenantă, cu caractere puternice şi de la început precis construite. Trebuie spus că scenariul filmului scris de I. Prut, îndeplinind această condiţie, ne transmite un profund conţinut politic; sîntem antrenaţi alături de marinarii sovietici la lupta plină de primejdii dusă pentru ajutorarea cu haine, alimente şi materiale de construcţie a oamenilor nevoiaşi dintr-o ţară străină. Banditii puşi la cale de Galter atacă şi sting farul din Arsk, aprinzînd o lumină într-o regiune cu stînci submarine pentru a scufunda vasul. Nu reuşesc însă datorită vigilenţei căpitanului sovietic. Apoi, pentru a-şi atinge scopul, incendiază un vas străin în aşa fel încît odată cu salvarea echipajului şi pasagerilor acestuia, „Bogatîr" ia pe bord şi pe Nad Bergen, unealta duşmanilor. Acesta, înşelînd încrederea marinarilor sovietici, aruncă în cala vasului o bombă incendiară ce va exploda cu întîrziere, iar după aceea, cu ajutorul unui aparat de radio ascuns într-un acordeon, comunică lui Galter că totul s-a aranjat. Paralel, yachtul profitînd de ceaţă, încearcă să ucidă echipajul, plutelor cu materiale de construcţie şi să le distrugă. Ambele tentative eşuează însă şi — după o luptă înverşunată cu focul, cu vicleniile lui Nad Bergen — „Bogatîr" ajunge cu încărcătura întreagă la Marteau unde e primit de ovaţiile entuziaste şi bucuria întregii populaţii.

Ideea internaţionalismului proletar străbate înălţător întregul film.

În toată această acţiune pasionantă se conturează trăsăturile morale bărbăteşti, nobile, ale marinarilor sovietici, solidaritatea lor cu oamenii muncii de pretutindeni. Căpitanul Krutov (actorul M. Belousov), marinarul Ploşkin, (N. Criucikov), Hansen, căpitanul vasului străin incediat (G. Budarov), radio-telegrafista Sergheeva (E. Bîstriţkaia) sînt personaje ale căror caractere se întipăresc în mintea spectatorilor, prin atitudinea lor curajoasă în faţa primejdiilor.

Regizorii E. Briunciughin şi S. Navroţki, operatorul A. Mişurin au realizat o operă cinematografică bine închegată dramatic, în care atmosfera încordată e viu redată. Astfel genul filmului de aventuri s-a îmbogăţit cu o merituoasă realizare.

„Expresul de Nűrenberg"

Evenimentele tumultuoase ale epocii frămîntate pe care o trăim, oferă cinematografiei subiecte multe şi variate. Pe zi ce trece puterea ţărilor de democraţie populară creşte, succesele lor mărturisesc progresul pe drumul construirii socialismului şi stîrnesc ura şi încercările tot mai disperate de opoziţie ale vrăjmaşilor vieţii noi. Ca toate celelalte ţări de democraţie populară şi Cehoslovacia nu a fost scutită de atacurile şi provocările duşmanilor de peste hotare care vor să stăvilească avîntul creator al poporului stăpîn pe viaţa sa. Din această realitate s-au inspirat realizatorii filmului cehoslovac „Expresul de Nűrenberg" (scenariul şi regia Vladimir Cech). Un grup de spioni şi diversionişti vor să arunce în aer un dig construit în anii puterii populare. Instrucţiunile precise şi planul de atac sînt „importate" de peste graniţă într-o cutie de ţigări ascunsă sub o canapea a unui compartiment din Orient-Expresul-Nűrenberg-Praga-Varşovia. În compartimentul cu pricina, în afară de spionul însărcinat să preia instrucţiunile se află cîţiva cetăţeni cehoslovaci printre care învăţătoarea Mikulova, miliţianul îmbrăcat civil Klima, agricultorul Ceapek ş.a. Învăţătoarea descoperă din întîmplare cutia cu ţigări şi, imprundentă, se adresează primului om întîlnit pe culoar, care nu e decît un al doilea spion şi care, neizbutind să o împiedice să anunţe miliţia, vrea s-o omoare. Asasinatul însă nu reuşeşte şi el trage semnalul de alarmă sărind din tren. Acţiunea continuă de aici înainte plină de neprevăzut, într-un ritm palpitant. Goana lui Rjegorj, cu maşina, urmărirea lui de către organele de securitate cehoslovace, întîlnirea banditilor la Praga, răpirea Mikulovei de către spioni, descoperirea celuilalt spion care a călătorit în compartiment, prinderea banditilor de către securitate cu ajutorul unor oameni simpli şi cinstiţi — sînt urmărite de spectatori cu interes crescînd.

Filmul este lucrat cu meticulozitatea cunoscută cineaştilor cehoslovaci. Imaginile expresive, montajul dinamic, gradarea dibace a intensităţii acţiunii, jocul unora dintre actori — în rîndul cărora remarcăm pe Jaroslav Marvan, (Ceapek), Iosif Bek (miliţianul Klima) ş.a. — caracterizat prin sinceritate şi capacitate de comunicare, sînt calităţi apreciate pe drept cuvînt de spectatori. În ciuda unor stîngăcii dramaturgice, care lasă întrucîtva în umbră caracterele eroilor, în ciuda unor neclarităţi în desfăşurarea subiectului, filmul pune cu ascuţime problema vigilenţei, a patriotismului oamenilor simpli cehoslovaci, a necesităţii luptei necruţătoare cu duşmanii poporului. Cele două forţe care se ciocnesc făţiş sînt pe de o parte poporul paşnic cu năzuinţele lui creatoare şi duşmanii acestuia, cei care rîvnesc să reinstaureze vremurile cînd Cehoslovacia era pradă exploatării capitaliste.

În aceste zile, cînd tot soiul de spioni şi asasini fără patrie, plătiţi de cercurile imperialiste, îşi intensifică provocările şi actele banditeşti împotriva ţărilor din lagărul păcii şi socialismului, acest film este un îndemn convingător la vigilenţă şi patriotism.

MIRCEA ANDREI

Un avertisment mereu actual

Capacitatea artei realiste de a transmite mari adevăruri ale vieţii, de a pune în valoare prin forţa de expresie inegalabilă a imaginilor, sensul obiectiv al dezvoltării istoriei, se verifică cel mai bine în trăinicia marilor creaţii literare şi artistice, în confirmarea ideilor lor de către însuşi mersul înainte al societăţii.

Acest gînd îţi vine în minte în chip firesc revăzînd astăzi filmul „Alexandru Nevski" care după o vreme îndelungată a fost programat în această săptămînă la cinematograful „8 Martie" din Bucureşti.

Creat în 1938 de marele regizor sovietic S. Eisenstein, după un scenariu scris împreună cu P. Pavlenko, filmul evocă în imagini monumentale zguduitoare, luptele duse în veacul al 13-lea de către poporul rus, condus de cneazul Alexandru Nevski, împotriva prădalnicilor cavaleri teutoni care treceau prin foc şi sabie pămînturile ruseşti cotropite. Dar evenimentele istorice reînviate pe ecran nu interesează „în sine"; tîlcul actual al istoricei bătălii de pe ghiaţa lacului Ciudno sub care şi-au găsit mormîntul trufaşii invadatori, semnificaţia pregnantă a victoriei asupra agresorilor teutoni cucerită cu preţul jertfei eroice a atîtor patrioţi ruşi — iată ce se desprinde din ampla transpunere cinematografică a acestei îndepărtate dar mereu vii pagini de istorie.

În vremea cînd odioasa maşină de război hitleristă încurajată pe faţă sau tacit de cercurile imperialiste se năpustea ca un uriaş tăvălug asupra ţărilor paşnice din Europa, ameninţînd Uniunea Sovietică şi fluturînd drapelul sîngeros al pretendenţei la dominaţia mondială, filmul „Alexandru Nevski" înălţa un patetic imn de slavă poporului rus care a ştiut să dea întotdeauna riposta cuvenită cotropitorilor străini, aducea în chip plastic înaintea lumii întregi lecţia istorică din 1242 ca un avertisment aspru şi clarvăzător pentru toţi cei ce-ar fi încercat să atenteze la viaţa paşnică a popoarelor sovietice. „Cel ce ridică sabia — de sabie va pieri!" — concluzia lapidară a filmului, rostită cu glas ferm de Alexandru Nevski, care a sunat ca o nedomolită şi dreaptă sentinţă a poporului împotriva oricărui invadator de peste hotare, s-a adeverit întocmai în clocotitoarea istorie a Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Cu o excepţională putere de pătrundere în resorturile lăuntrice, în adîncimea proceselor obiective care aveau loc pe glob în anii de furibundă şi vertiginoasă ascensiune a fascismului german, urmărind înţelegerea şi dezvăluirea pînă în cele mai neînsemnate detalii a sensurilor actuale ale bătăliilor cîştigate în urmă cu şapte veacuri de oamenii simpli ruşi uniţi sub comanda lui Nevski, realizatorii filmului au făurit o strălucită operă cinematografică mărturisind un mare simţ de previziune ştiinţifică.

Nu mai e necesar să se insiste aci asupra actualităţii depline pe care filmul şi-o menţine şi în zilele noastre, la aproape 20 de ani de la crearea sa. Noii hitleri, care ar vrea acum să se repeadă iarăşi asupra bastionului păcii şi socialismului să ţină minte: „Cine ridică sabia — de sabie va pieri"! Iar noi, cei care sîntem gata să ne apărăm cu orice preţ tinereţea, viaţa fericită, să salvgardăm pacea, sorbim noi puteri, optimism şi încredere în biruinţa cauzei păcii şi socialismului, din lecţia istorică a anului 1242, măiastru reconstituită pe ecran în filmul „Alexandru Nevski".

De altfel, nu numai acest film, ci nenumăratele capodopere ale artei cinematografice universale — Trilogia lui Maxim, „Dictatorul" lui Charlie Chaplin, răscolitorul film polonez „Ultima etapă" (Auschwitz), creaţiile lui Mihail Ciaureili „Jurămîntul", „Neuitatul an 1919" etc. şi atîtea alte filme sovietice, germane, franceze, italiene înscrise în cartea de aur a istoriei cinematografiei realiste mondiale — transmit şi azi şi vor transmite mereu spectatorilor idei mari, luminoase, oglindind în imagini veşnic vii, proaspete, adevărul vieţii. De aceea socotim că ar fi nimerit ca Direcţia Difuzării Filmelor să fixeze în Bucureşti un cinematograf anume pentru reluarea exclusivă şi permanentă a celor mai de seamă creaţii făurite de cinematografia progresistă a lumii şi în primul rînd de cea sovietică. Aceasta va putea servi rodnic nu numai numeroşilor iubitori ai artei filmului, ci şi operei atît de importante de educare comunistă, de ridicare culturală multilaterală a tinerei noastre generaţii.

ANA MIHAILESCU

Pe marginea adunărilor de dări de seamă și alegeri

Hotărîri concrete

Acum cîteva zile a avut loc în comuna Nicorești, raionul Tecuci adunarea generală pentru darea de seamă a comitetului organizației de bază U.T.M. și alegerea noului comitet.

S-au scos în evidență cu această ocazie realizările obținute în antrenarea tineretului din comună la muncile agricole și în special în campania însămînțărilor de toamnă și a reparării uneltelor. In fruntea acestei munci au fost totdeauna utemiștii Anton Gheorghe, Bălan Nicolae, Bulgaru Nicolae și alții.

In această adunare au fost criticate cu tărie lipsurile ce s-au manifestat în munca organizației U.T.M. în ceea ce privește slabul aport dat de utemiști muncii culturale, dezvoltării sportului, precum și slaba preocupare a comitetului pentru primirea de noi membri.

Adunarea generală a stabilit apoi un plan de măsuri pentru întărirea muncii și pentru lichidarea lipsurilor de pînă acum. Printre altele s-a propus ca utemiștii dintre cei mai buni să sprijine organizația de partid și sfatul popular în mobilizarea țăranilor muncitori din comună la însămînțările de primăvară, să se ocupe permanent de agitația vizuală în timpul campaniilor agricole, iar săptămînal cîte 20 de utemiști antrenînd și alți tineri din comună, să participe la construirea noului cămin cultural și a magazinului universal.

Utemiștii din Nicorești au mai hotărît în adunare și alte măsuri pentru întărirea și consolidarea organizației de bază U.T.M. Astfel, vor primi noi membri din rîndurile pionierilor și ale tinerilor țărani muncitori din comună, vor analiza în prima adunare generală munca sportivă și culturală care s-a desfășurat defectuos pînă acum. O mare atenție vor da cercului politic și în general felului în care învață utemiștii.

Adunarea a atras atenția noului comitet ales să muncească cu mai multă perseverență, în așa fel încît cu sprijinul utemiștilor, organizația de bază U.T.M. din comuna Nicorești să devină una din organizațiile fruntașe pe raion, sprijin de nădejde al organizației de partid, în antrenarea tinerilor din comună la aplicarea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului.

ANGELESCU GHEORGHE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bîrlad

Ne pregătim pentru alegeri

In organizația noastră de bază pregătirile în vederea adunării de dare de seamă și alegeri au început imediat ce a fost publicat comunicatul despre Plenara a II-a a C.C. al U.T.M. Cînd s-a făcut instruirea secretarilor organizațiilor de bază U.T.M. la comitetul raional Caracal, noi, utemiștii din satul Praporu, obținuserăm deja unele rezultate.

In jurul școlii din satul nostru din lipsa unor șanțuri pentru scurgerea apei adesea puteau fi văzute bălțoace, care dădeau un aspect urît satului. Din inițiativa utemiștilor din organizația de bază U.T.M. din sat și din întovărășire s-a săpat un șanț în jurul școlii pe o lungime de 700 m. efectuîndu-se peste 100 ore muncă voluntară.

In ultimul timp s-a intensificat munca politică în rîndul tinerilor țărani muncitori pentru a-i lămuri să se înscrie în întovărășirea agricolă din sat. In urma muncii depuse încă 10 utemiști cu familiile lor au făcut cereri pentru a fi primiți în întovărășire.

Acum utemiștii din satul Praporu muncesc pentru îndeplinirea planului de măsuri întocmit în vederea întîmpinării cu noi succese a alegerilor noului comitet al organizației U.T.M.

Stela Bădău membră în comitet, învățătorul Emil Diaconu, directorul căminului cultural Toma Băilă și Dumitru Rădoi — utemiști care au primit sarcina să întocmească darea de seamă — au început deja să discute cu tinerii pentru a cunoaște părerea lor în legătură cu munca depusă de organizația de bază U.T.M.

De asemenea Nicolae Popa și Florea Begu au sarcina să pavoazeze sala în vederea acestui eveniment.

Munca de agitație va fi intensificată în organizația noastră. Nu trebuie să existe nici un utemist care să nu cunoască importanța alegerilor, să nu se pregătească în vederea lor. In acest sens membrii comitetului U.T.M. sînt printre primii agitatori.

Alegerea noului comitet de U.T.M. trebuie să ne găsească cu o evidență clară a tuturor utemiștilor. Iată de ce eu personal voi căuta ca pînă la alegeri să verific atent toți membrii trecuți în cartea de evidență a organizației, astfel încît să nu fie lipsit nici un membru de dreptul de a participa la această adunare.

GRIGORE M. OPREA
secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. din satul Praporu raionul Caracal

Să apărăm semănăturile de toamnă și pomii împotriva poleiului

Starea timpului favorizează depunerea poleiului care formează pe cîmp și pe crengile pomilor o scoarță de gheață. Pentru semănăturile de toamnă (grîu, orz, secară), crusta de gheață prezintă un mare pericol, deoarece provoacă sufocarea acestora nepermițînd aerului să pătrundă la ele. Această situație obligă luarea unor grabnice măsuri pentru prevenirea pagubelor.

Metodele agrotehnice care se recomandă în asemenea cazuri sînt:

Pentru spargerea scoarței de gheață de pe cîmp se poate trece peste semănături cu vitele — în special cu oile; în cazul cînd gheața nu este prea groasă, se întrebuințează un tăvălug dințat. În lipsa tăvălugului dințat se poate folosi un tăvălug obișnuit pe care se înfășoară sîrmă ghimpată, care sparge scoarța de gheață.

Gheața de pe pomi se înlătură prin scuturarea ușoară a pomilor. Această operație se face atunci cînd începe să crească temperatura (cînd începe să se topească gheața și se desfac bucăți de gheață de pe crengi). Nu este bine să se bată crengile cu bățul deoarece se pot produce răni care ușurează degerarea pomilor.

Organizațiile U.T.M. pot aduce un prețios sprijin în ferirea semănăturilor de toamnă și a pomilor de efectele dăunătoare ale poleiului, prin mobilizarea la această acțiune a tuturor tinerilor și prin organizarea lor în echipe.

Utemiști! Tineri și tinere care munciți pe ogoare! Participați cu toții la apărarea semănăturilor și pomilor împotriva gheței și a poleiului!

Îndrumați de tehnicieni, porniți pe cîmp și în livezi pentru a preveni pagubele produse de polei, pentru a asigura recolta bogată a anului acesta!

Tineretul va primi mai mult sprijin

Iosif Pall
directorul întreprinderii carbonifere Petrila

De la începutul acestui an întreprinderea carboniferă Petrila a obținut succese mult mai mari în îndeplinirea planului decît în aceeași perioadă de muncă a anului trecut. Numai în luna ianuarie, de pildă, mina noastră a extras cu 4,30 la sută mai mult cărbune decît în aceeași lună a anului 1954. Acest succes se datorește fără îndoială și avîntului în muncă al tinerilor mineri din întreprinderea noastră. Cele trei sectoare ale tineretului — sectoarele 1, 4 și 5 — și-au depășit în luna ianuarie planul de producție cu 3—5 la sută. Brigada de tineret condusă de Petru Bexa a dat în acest timp 88 de tone cărbune peste plan.

Faptul că munca minerilor este acum din ce în ce mai rodnică se datorește în primul rînd mecanizării pe scară tot mai largă a procesului de extracție a cărbunelui. Procentul de mecanizare a locurilor de muncă la mina noastră este acum de 99 la sută în subteran, 95 la sută la transporturi și 93 la sută la suprafață. Minerii se conving tot mai mult de avantajele mecanizării și caută să folosească la maximum capacitatea utilajelor ce le sînt puse la dispoziție. Ei folosesc acum în locul trocului, crațere, în locul tîrnăcopului, ciocane de abataj și perforatoare, în locul lopeților, mașini electrice de încărcat, în locul cailor, locomotive electrice cu acumulatori și trolii, locomotive Diesel etc. Faptul că utilajul nou dă randament sporit se explică și prin grija de care dau dovadă muncitorii mineri pentru întreținerea lui, prin preocuparea lor pentru a smulge mașinilor maximum de randament. Tinerii mecanici de locomotivă Ispas Paraschiva, Sulț Augustin, Gabor Maria, Ciociu Ioan. Sebeș Iosif și alții, de la sectorul VII transporturi, își preiau mașinile la locul de muncă. Fiecare predă mașina schimbului următor curățată, gresată și în perfectă stare de funcționare. De două ori pe lună se țin, cu regularitate, consfătuiri de producție în care se analizează felul în care au fost folosite mașinile și se discută noi metode de muncă; muncitorii își împărtășesc experiența cu privire la buna întreținere a mașinilor. Pentru a se evita orice stagnări în producție provocate de utilaj, se respectă normele de revizie periodică — ce se execută în timpul liber. Acolo unde mașinile sînt folosite la maximum, rezultatele îndeplinirii planului sînt din ce în ce mai bune. De pildă, tînărul șef de brigadă Constantin Fleșcan are la locul de muncă, pe lîngă perforatoare și ciocane de abataj și o mașină sovietică de încărcat. Datorită faptului că mașina este folosită rațional și este bine îngrijită, brigada a reușit să încarce un vagonet de o tonă în 2 minute, în loc de trei minute cum prevede normativul, depășindu-și astfel regulat planul de producție cu 80—100 la sută.

Prezentîndu-se la timp la frontul de lucru, membrii brigăzii lui Constantin Fleșcan înlătură de asemenea timpii morți. Aceeași situație există și la celelalte brigăzi de tineret. De pildă, brigăzile conduse de tovarășii Haidu Iuliu, Mihai Ștefan, Adalbert Kibedi, Gheorghe Croitoru, Toma Sima, Petru Bexa, Dumitru Petcu, Grigore Ignat, Virgil Sidorov, Constantin Corcodel și alții, lucrînd după metoda graficului ciclic, reușesc să folosească întreaga capacitate de producție a mașinilor și utilajelor. Așa se face că brigada condusă de tovarășul Mihai Ștefan a reușit ca în cursul lunii ianuarie 1955 să-și depășească planul cu 100 la sută, a lui Adalbert Kibedi cu 93 la sută etc.

Preocuparea pentru a smulge mașinilor un randament cît mai ridicat a făcut ca din rîndurile tinerilor mineri să se ridice numeroși inovatori și raționalizatori. Una dintre cele mai interesante și mai utile inovații este aceea a lui Constantin Ignat, care a propus modificarea sistemului de angrenare a troliului cu motorul respectiv. Inovația sa a redus foarte mult reparațiile ce trebuiau făcute în vechiul sistem de angrenaj. O altă inovație foarte utilă este aceea a tînărului Adalbert Sass. El a făcut o modificare la mecanismul de cuplare a întrerupătorului antigrizutos „Electro-aparataj"-București — prin care au fost eliminate desele defectări ale ventilatoarelor.

In consfătuirile care se organizează bilunar, tinerii au venit cu propuneri deosebit de prețioase, printre care și aceea de a se face o revizie generală, pe sectoare, a utilajului minier, pentru ca toate utilajele scoase din uz sau cu mai multe defecte să fie recondiționate și date în folosință. Tot la propunerea tinerilor mineri, a fost organizată de curînd o consfătuire la care au participat: direcțiunea, comitetul organizației de bază U.T.M., șefii de sectoare și tehnicieni. Aici tinerii au cerut ca ajutorul pe care-l dau maiștrii grupelor de tineret să fie mai substanțial, iar șefii de sectoare să asigure tineretului locuri de muncă corespunzătoare pentru aplicarea graficului ciclic și să ia măsuri pentru ridicarea calificării în producție a tineretului. În urma acestei consfătuiri, numărul brigăzilor de tineret a crescut de la 53 la 94. Au fost luate măsuri pentru ca acestor brigăzi să li se asigure materialele, mașinile și sculele necesare, precum și o îndrumare mai competentă din partea tehnicienilor sectoarelor respective. Organizația de bază U.T.M. nu se preocupă însă în suficientă măsură de dezvoltarea la tineri a spiritului de răspundere. De aceea se mai întîmplă ca unele brigăzi, cum e cea condusă de Gheorghe Nistoreanu, să lase ciocanele de abataj neîngrijite și negresate. Acest lucru este cu atît mai grav cu cît brigada aceasta obține în producție rezultate excepționale, iar responsabilul ei este unul din minerii cu care se mîndrește întreaga Vale a Jiului. Succesele nu trebuie însă să creeze vedete care să nu se supună normelor de disciplină obligatorii pentru toți muncitorii.

O altă dovadă a lipsei de disciplină și de spirit de răspundere de care dau dovadă unii tineri, este și marele număr de absențe nemotivate. Există tineri ca: Hărăguș Ariston, Mafcu Florentin, Chira Alexandru, Zaharie Constantin, Chiriac Vasile, Măciucă Vasile, Toderiță Dumitru, Voina Florica, Mițan Ioan, Movilă Mircea, care lipsesc nemotivat de 2—3 ori pe lună, sau alții care dorm în timpul celor opt ore de muncă. Nu peste tot se face schimbul la locul de muncă. În brigada tovarășului Ioan Moț, de la sectorul II, două dintre schimburi nu se întîlnesc la frontul de lucru, creîndu-se astfel timpi morți. Cîndva s-a aplicat și în mina noastră inițiativa maistrului Gheorghe Sviștea, prin care brigăzile fruntașe se ocupau să aducă la nivelul lor pe cele slabe. Aceasta a contribuit la sporirea productivității muncii și la scăderea prețului de cost al cărbunelui. În prezent însă această metodă se aplică defectuos.

Este limpede că existența atitudinilor de chiul, indisciplină, nepăsare față de utilaj, se datorește muncii politice nesatisfăcătoare desfășurată de organizația U.T.M. în rîndurile tineretului. Comitetul U.T.M. n-a folosit forme variate și atractive de educație, ci s-a mărginit la măsuri de impunere a disciplinei. Multe din consfătuirile de producție ale tineretului au fost pregătite superficial, iar desfășurarea întrecerii socialiste și popularizarea succeselor frumoase obținute de tineri n-au fost urmărite în permanență.

Se înțelege că fără o colaborare strînsă între conducerea minei și organizația U.T.M. nu se poate ajunge la rezultatele dorite în direcția educării comuniste a tineretului. Concursul dat de direcțiune diferitelor acțiuni întreprinse de organizația U.T.M. a fost slab. Noi n-am asigurat întotdeauna condiții de muncă, de viață și distracție în așa fel, încît să stimulăm la tineri entuziasmul caracteristic lui. Nu există nici pînă acum o sală pentru întîlniri tovărășești, pentru joile tineretului, pentru întîlniri între tineri și membrii de partid. consfătuiri cu inginerii și tehnicienii etc. De asemenea, nu ne-am îngrijit să reparăm la timp unele stricăciuni în localul căminului. Nici chiar în mină nu au existat peste tot condiții corespunzătoare puterii și dragostei de muncă a tineretului. Problema calificării la locul de muncă a fost deseori subapreciată, iar tinerii noi angajați nu s-au bucurat întotdeauna de atenția și grija cuvenită. Întreținerea și repararea mașinilor și utilajelor miniere n-au constituit pentru noi una dintre cele mai importante sarcini pe linia îndeplinirii ritmice a planului de producție. O parte din inginerii și tehnicienii din întreprinderea noastră, șefi de sectoare, au subapreciat capacitatea și puterea de muncă a tinerilor și din această pricină n-au sprijinit în mod permanent brigăzile de tineret cu materiale și îndrumarea necesară, au lăsat să meargă de la sine calificarea tineretului. Mai sînt tehnicieni care nu îndrumă just entuziasmul tineretului și nu cultivă la tineri dragostea față de meseria de miner. La tovarășul inginer Iosif Mogoș, disprețul față de tineri a ajuns pînă acolo, încît a avut ca urmare dezorganizarea brigăzilor de tineret de la sectorul II, înlăturarea din sector a multor cadre tinere. Această atitudine este cu atît mai condamnabilă, cu cît și el este tînăr, ba chiar utemist.

O lipsă a conducerii întreprinderii noastre este și faptul că n-am insuflat îndeajuns minerilor bătrîni și pricepuți în meserie, dragostea de a forma tinerii care-i vor înlocui, împărtășindu-le experiența lor bogată.

Există însă toate posibilitățile de a remedia aceste lipsuri semnalate în organizarea muncii noastre. Pentru aceasta va trebui să ne sprijinim în mai mare măsură pe tineret, să ne ocupăm mai mult de educarea lui politică și profesională. Este necesar de asemenea ca organizația U.T.M. din mina noastră, să lupte cu mai multă hotărîre pentru întărirea educației comuniste a tineretului, în spiritul dragostei față de patrie, față de muncă, față de avutul obștesc, să-l deprindă cu o conduită morală sănătoasă, folosind pentru aceasta forme cît mai diverse și mai convingătoare. În această direcție conducerea minei este hotărîtă să-i dea pe viitor tot sprijinul necesar.

Industria noastră chimică cunoaște în anii regimului democrat-popular o mare dezvoltare. O nouă cucerire în această ramură a economiei naționale o reprezintă cele două noi produse: dermatina înlocuitor de piele și vinilinul (policlorura de vinilin) similar nylonului.

Din dermatină se fabrică numeroase bunuri de larg consum printre care: genți de damă, ghiozdane, geamantane, iar din vinilin, articole de marochinărie: poșete de damă și pentru copii.

In fotografie: Tînăra Oancea Zoica confecționează din vinilin, plase fine, care în curînd vor lua drumul magazinelor.

FOTO Agerpres

Expoziția republicană de fotografii turistice de la Arad

La Arad s-a deschis de curînd „Expoziția republicană de fotografii turistice" organizată de Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R.

Expoziția cuprinde numeroase panouri care expun peste 1.000 de fotografii, imagini din cele mai pitorești colțuri ale țării, executate de fotografi amatori.

Schimbul tineretului de la oțelărie

DEVA (De la corespondentul nostru). Timp de 6 luni, schimbul tineretului de la oțelăria Siemens Martin din Combinatul Metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara a rămas în urma celorlalte schimburi.

De curînd toți tinerii schimbului s-au adunat într-o consfătuire în care au analizat situația și au luat hotărîrea să ajungă și să întreacă celelalte schimburi.

Hotărîrea luată a stîrnit o frămîntare continuă în rîndul brigăzilor de tineret. Inainte de a începe „ofensiva", prim-topitorul utemist Chihaia Gheorghe s-a consultat cu Bîrz Vasile, topitor II și ceilalți tineri din brigada lui. Calea cea mai bună a fost aleasă: organizarea chibzuită a locului de muncă, a operațiilor de lucru și aplicarea metodei sovietice Matulineț. Pînă în ziua de 16 februarie a.c. ei și-au depășit normele cu 5 la sută. Depășiri între 3-10 la sută au realizat brigăzile conduse de Baba Gheorghe și Taraș Filip. La ridicarea productivității muncii tinerilor din schimbul acesta și-au adus contribuția maistrul utemist Șirka Tiberiu și șeful de schimb, utemistul Rădulescu Gheorghe. Planul de producție al întregului schimb a fost realizat în întregime pînă la data de 16 februarie.

PÎINE ȘI CINSTE

Limba ascuțită a orășenilor — pare-se, a acelora din capitala țării, neîntrecuți meșteri în tot soiul de vorbe șugubețe — a scornit și acest spirit destul de cunoscut de altfel și repetat deseori pe seama unuia sau altuia:

— Ai aflat de cutare? A reușit al treilea la concursul de alergări.

— Ce spui? I-auzi? Bravo lui! Și... din cîți concurenți?

— Din trei!

Grozav de bine se nimereau aceste spuse cu locul pe care-l ocupa pînă mai an S.M.T.-Orăștia, în regiunea Hunedoara. Mă rog, cu totul trei stațiuni de mașini și tractoare pe regiune, iar Orăștia, încăpățînîndu-se pe cel de al treilea loc, campanii agricole unele după altele, reușea să nu-l cedeze nimănui. Se cunoștea de la o poștă că treaba merge șchiopătînd și, ca de obicei, se dădea dreptate vorbei romînești după care „peștele de la cap se împute". Era adevărat că directorii cei noi ai stațiunii soseau cu mare tămbălău, apoi, vreme de cîteva săptămîni sau luni priveau obosiți hărmălaia și lucrul de mîntuială și, în sfîrșit ridicînd din umeri își primeau cuvenita critică, după care se grăbeau să lase locul succesorului. Asemenea noroiului din curtea stațiunii, descurajarea li se lipea directorilor de tălpi Unul nu știa să-și apropie oamenii, celălalt habar n-avea să stăpînească treburile administrative. Cel pentru care trebuia să fie toată osteneala, țăranii din împrejurimi, cîrteau și nu prea, recolta pe care o scoteau din ogoarele lucrate de S.M.T Dar îl încondeiau într-altfel pe cei de la stațiune, aceștia vezi dumneata, au cinstea cam șubredă. Asta-i!

Și fără lucru făcut cu cinste, nu încolțește grîul! Iar cinstea — a cui să fie? A tuturor. A direcției: să gospodărească chibzuit, îndrăzneț și omenos, cei de acolo avînd inima caldă și mintea limpede A mecanicilor și agronomilor de sector: să facă îndrumare cumsecade și să nu se cruțe, ostenindu-se pînă la brigada care ară la dracu în praznic pe cine știe ce sărăcie de coastă în Hațeg. A tractoriștilor: să-și pună sufletul chezaș pentru fiecare brazdă de pămînt întoarsă de ei, iar noaptea, dormind să viseze recoltă de aur. A normatorilor, șoferilor, cantinierilor, magazinerilor... S.M.T.-ul Orăștie deservește 3 raioane, acum e vorba să cuprindă și pe al patrulea — Ilia. Nu-i glumă: steagul mare se vede de departe.

Și ce fel de steag, ce fel de cinste putea fi aceea dacă planurile rămîneau mereu, mereu neacoperite? Reparațiile tractoarelor se făceau lavaș-lavaș (totdeauna le apuca martie de coadă) iar batozele rămîneau să fie drese drept în pragul recoltatului. Rînduiala așa era: azi să nu ne ieie dracul, că mîine — dumnezeu cu mila! Se irosea vreme cu nemiluita curgînd printre degetele larg răschirate ale directorilor; se făceau nevăzute îndrumarea și controlul, aprovizionarea brigăzilor era ca un cașcaval cu găuri. Și peste tot, ca o pecingine se lățeau indisciplina și nepăsarea. Astăzi, nici nu-ți mai vine să-ți amintești ce sminteli puteau face unii care-și ziceau tractoriști. Se porneau, vasăzică, să-și încerce tăria motoarelor. Dar știți cum? Proptind tractoarele cîte două, bot în bot, ca niște bivoli cînd se iau în coarne. Cu motoarele înfierbîntate, tractoarele se opinteau de-a surda, șubrezindu se, iar cei care scorniseră o prostie ca asta rîdeau cu gura pînă la urechi, socotindu-se isteți nevoie mare! Altădată, unul, (ce-i drept ăla abia picase în stațiune) și-a băgat tractorul în Mureș, chipurile să-l spele; dar nu la vad, ci taman într-o groapă de bulboană; hop, fără veste și pe nepusă masă i-a trecut nătîngului apa mai sus de mijloc. Înălbindu-se, a dat să zmucească manetele; dar cînd să mai umble la ele! Trebuia să înoate, dacă nu vroia să rămînă acolo. Și-a înotat, cu răceală de gheață în suflet. Mașina au scos-o mai tîrziu, cu boii, din rîu.

Asemenea blestemății surpau cinstea S.M.T.-ului în ochii lumii și sărăceau recolta cine știe cîtor hectare de pămînt bun.

Numai că în vremea noastră se află leacul pentru zacerile cele mai felurite. Anul trecut, marele val stîrnit în țară de plecările voluntare ale unora dintre cei mai buni oameni din industrie spre pîrghiile principale ale agriculturii a adus și la S.M.T Orăștie schimbări adînci. La 1 iulie director al stațiunii a venit Savin Olaru, inginer-șef la Atelierele C.F.R. Simeria. Nu o „mînă de fier", ci un om cu pricepere și dragoste de muncă. A trecut puțină vreme In campania de toamnă planul la hantraj a fost îndeplinit în procent de 101 la sută: Orăștia a săltat dintr-odată peste Alba-Iulia și Miercurea. Tractoriștii, aflînd din decadă în decadă rezultatele trăgeau cu ochiul spre Murgan fruntașul pe stațiune și începeau să se îndîrjească, pentru prima dată în istoria stațiunii. Pe suprafața a trei raioane S.M.T.-ul a început atunci marea bătălie pentru pîine și cinste.

Trupeș, clădit solid și inspirînd chiar de la început, încredere mare, tovarășul **Olaru nu s-a pripit. A început să învețe temeinic** rosturile unei munci complicate și de seamă, din care nu cunoscuse pînă atunci nimic. Cel mult ecourile îndepărtate ale copilăriei sale de fiu de țăran. „Și doar și eu înfundam pe-atunci snopii la batoză — își amintește — și stăteam cocoțat acolo sus, sub arșița mistuitoare; dar pe atunci cine dracu avea habar de toba mică, toba mare și toate celelalte..."

Directorul Olaru zîmbește cu ochii gălbui și calzi imaginii răsărite o clipă — băiețașului de demult, desculț și fără știința funcționării batozelor. Apoi se lăsă iarăși absorbit de treburi care nu-i dau răgaz.

Direcțiunea cea nouă a curățat stațiunea de uscături, sfîrșind hotărît cu cei cu care era vădit că nu se mai poate lucra — pentru ca să ridice pe toți ceilalți la o treaptă nouă de înțelegere a muncii. A sfîșiat pentru totdeauna pînzele de păianjen ale nepăsării și comodității: tractoarele întoarse din osteneala muncilor de primăvară au intrat îndată în reparații și în bătălia din toamnă au fost gata la vreme. Tot astfel batozele, puse la punct încă de la începutul iernii așteaptă în remize timpul în care să dea măsura puterii lor. De mare ajutor au fost mecanicii calificați, veniți care de la fabrica din oraș, care de la Calan, oameni din a căror mînă mașina își destăinuiește durerile, ca un bolnav — medicului.

S-a isprăvit în acest an cu plîngerile împotriva calității lucrărilor executate de S.M.T. Cele 12 gospodării colective, cele 34 de întovărășiri au avut numai cuvinte de laudă. Pentru asta a fost nevoie de control și de îndrumare. „Trebuie să te vadă tractoristul cît mai des" este părerea tovarășului Olaru. Trei zile n-a trecut pe la unul și acela a dat supărat telefon: „Ce faci, tovarășe director? M-ai uitat?" Ceea ce înseamnă că oamenii s-au deprins acum cu rînduiala asta, care ar fi trebuit să fie din totdeauna. Dar nu-i tîrziu.

Bine-i să știi în orice clipă că tovarășii care conduc au un ochi deschis și asupra ta. Tractoriștii spun: „Directorul Olaru a făcut urît cu cei ce ne lăsau flămînzi la cîmp". Acum abureste mîncarea caldă, pregătită, așa cum e de la început înțelegerea, la gospodărie sau întovărășire. Vezi că în toate trebuie un cap de gospodar. Bunăoară — chestia îmbrăcăminții. S-au completat acum, în pripă, numărul pufoaicelor lipsă (moștenire a neprevederii dinainte) dar încă de la prima zăpadă s-a îngrijit conducerea de sa-lopete pentru la primăvară. Știți vorba: iarna să te îngrijești de car, vara — de sanie. Nu-i rea, vorba asta.

Nimic serios nu s-ar fi putut face fără îmbunătățirea transporturilor. Tovarășul Olaru nu suferă îndoieli în privința asta. „Aș putea să le pun în ecuație, zău așa" — și enumeră: „alimentația, combustibilul, piesele de schimb, îndrumarea... Toate depind de transporturi". E adevărat: numai cu rutiere nu poți face lucru bun pentru trei raioane. Directorul, — ceferist vezi bine — s-a bătut pentru transporturile lui și nu s-a bătut degeaba; pînă la urmă S.M.T.-ul a căpătat un „Molotov". Bine! Acum, mai răsuflăm.

Că mai sînt necazuri, că atunci cînd ari pe un petec de loc ți se învîrtește tractorul ca într-un lighean? Dar cine nu știe de necazurile astea cît timp o să mai avem mică proprietate agricolă individuală! Că mai sînt destule angarale și povești nedescurcate? Dar cine a scăpat cu totul de ele? Adă-l aici, să-l vedem și noi cum arată I-am pune cîteva întrebări. L-am întreba, de-o pildă: cu piesele de schimb cum a făcut? Poate e de prin părțile Sibiului, ca Turnișorul, să-i dea baza de aprovizionare tot ce-i poftește inima? Poate a venit acolo primul și a luat cît a vrut. ba și-a asigurat și supranormativ, pe cînd S.M.T.-urile care au venit după el stau și rabdă cu smerenie lipsa? Mai știi? Se mai întîmplă cîte una și de-astea. Și de aici — păgubește pîinea oamenilor Păgubește cinstea stațiunii de mașini și tractoare.

Sigur, nu toate păcatele se găsesc în afara stațiunii Ia să vedem: de ce a plecat de la S.M.T. Lugojan Ion? Mai bine s-ar potrivi cuvîntul „a fugit". Pe semne că pe omul acesta — care altfel lucrase cu pricepere un timp — niciodată nu l-a încălzit așa, pe dinăuntru, strădania colectivului. A plecat într-altă parte, unde credea el c-o să cîștige mai bine — și cu asta, basta. Geaba a vorbit cu el îndelung Lazăr Pop, un tînăr așezat, candidat de partid și care se ocupă din partea direcțiunii politice cu problemele tineretului Și doar în el putea avea încredere; că nu-i vrea răul; se știau nu de azi de ieri, au lucrat împreună, pînă anul trecut. Pop fusese tractorist și șef de brigadă și abia după aceea a plecat activist de U.T.M. în raionul Ilia, de unde s-a întors cu munca asta, aici.

Sfaturi, critici, argumente — toate au fost în zadar. Lugojan a plecat, lăsînd tractorul pe seama dumnezeu știe cui. Că și-a luat nevastă, zicea, că are nevoie de mai multe parale, și lasă, că la muncile de primăvară, cînd se cîștigă zdravăn s-o întoarce el... Abia atunci s-a supărat pe el, Pop. Dar s-a supărat foc. Dar ce-i **S.M.T.-ul mă rog, vînătoare sau pescuit?** Treabă de sezon? Vii, te duci, iarăși vii, după cum îți pică? Ei, atunci, dacă așa socoți, cale bătută, domnișorule. De asemenea fluturi să avem lipsă.

Prin urmare așa a rămas: nu înfumuratul acela a întors spatele stațiunii, ci aceasta nu vrea să mai știe de el.

Alții, dacă n-au ajuns pînă aici, (și nici nu vor, ferească sfîntul, să ajungă) totuși cu cinstea de tractorist nu stau tocmai, tocmai bine. Uite, Crișan Virgil, din brigada lui Aurel Oniga n-a avut și el o istorie? Lucrau la Rapold cînd s-a întîmplat ca flăcăul să-și lase inima pe acolo. Toate ar fi fost bune — avea omul gînduri serioase, ce dracu — dacă odată cu inima nu ar fi înțepenit acolo și tractorul. Vedeți dumneavoastră cum vine socoteala. Fiindcă nu se mai îndura să se desprindă de lîngă drăguță, găsea băiatul tot felul de pricini pentru care nu mai sfîrșesc lucrările agricole la Rapold. La fiecare două zile i le turna lui Oniga fără să clipească măcar: ba că a plouat, ba că a avut ceva la motor, ba că... S-a întors cel din urmă în stațiune, — și tot se mai topea de dor, ca o acadea. A doua zi după o autocritică, știi, ca aceea, a lipsit iar... Slavă domnului că în martie e vorba să se însoare. Altminteri, cine știe ce se mai întîmplă.

Și cînd te gîndești ce minunată e meseria aceasta, din a cărei cinste se ivește pîinea! Tot mai mulți tind spre ea, din tot sufletul, presimțindu-i bucuriile. Nu-i decît o lună de cînd pe poarta S.M.T.-ului Orăștia s-a arătat un flăcău măruntel tare, purtînd o cușmă neagră și falnică, pieptar de piele sub sumanul cu mîneci prea lungi. În picioare avea opinci cu gurgui mare La început s-a sumețit într-un singur răspuns pentru întreg potopul de întrebări: „el rămîne aici, orice o fi", dar, deodată, toată bărbăția i s-a risipit și s-a înecat copilărește în niște lacrimi cît pumnul. Hohotea... Că-i zice Danciu Silviu, că are 16 ani (dar nu i-ai da) că-i din Galațul Hațegului și că a fost vîrît slugă la unul, în Merișori. A fugit de la acela căci a primit „neşte palme" da' fără pic de vină. Ce-a fost? Ce să fie! Stăpînul n-a știut prinde tîrșul pe care băiatul l-a coborît cam repede din pom. Tîrșul a căzut și a pălit o oaie. Da' nu rău. Drept care au fost acele palme. „De multe ori te-a bătut?" „Nu, zice, numai atunci, odată". „Și de aceea ai plecat?" „Dacă n-avea price", subliniază el iarăși fulgerînd cu demnitate din ochii plînși. Așa că a fugit, a luat trenul, fără bilet, și a venit la Orăștie să se facă tractorist.

Asta-i. Ce erau să facă? L-au primit.

Acum, umblă prin ateliere ca la el acasă, întinde cîte o sculă lui Oniga sau **altuia, privește cu luare aminte cum se pune la punct șasiul și, tot ferindu-se de ulei, își sumecă mînecile. Încă nu i s-a găsit o salopetă pe măsură. E bucuros: la anul o să dea examen; practica o capătă el oricum aici — și în scurtă vreme o să conducă și el K.D.-ul. Se sperie doar atunci cînd băieții îi aduc aminte: „Mă, tu ești minor, mă, trebuie să-i scriem lui taică-tău pentru încuviințare. Dacă te-o cere...". Atunci iar e o năvală de apă sărată în ochii lui. Cu greu se liniștește și numai atunci cînd îi vede pe toți zîmbindu-i cu înțelegere. Dacă-i așa, s-a isprăvit: tractorist rămîne!**

Pîine și cinste... Multe-s de spus. Inainte de toate: una fără alta nu se poate. Pîinea — o dai. Cinstea — o capeți. În aceeași măsură. Uite, Murgan Florian a ieșit primul pe stațiune în campania de toamnă. Lăudat, popularizat, mă rog. Vasăzică — cinste. Ei, dar cine a mai lucrat ca el atît de mult și de bine? Nimeni. S-a crezut o clipă că l-a întrecut Gornic. Gornic lucrase în brigada lui Cristea, brigadă fruntașă A avut mult de arat la gospodăria colectivă din Șipot, satul lui de baștină. Pentru păstrarea adevărului se cade să spunem că Gornic se pricepe în meserie și își dă osteneala. Tractorist de nădejde. Totuși, spre sfîrșitul campaniei dintr-odată se vede în scripte că Gornic are trecuți mai mulți hantri decît ar fi fost omenește cu putință să facă în perioada aceea. Conducerea intră la bănuială, cercetează și — ce să vezi? Președintele gospodăriei din Șipot recunoaște că gospodăria a semnat de recepție în contul lui Gornic 14 hantri care nici n-au fost lucrați. Și de ce? Păi, consăteni, de! Pasă-mi-te ca să-l ajute pe Gornic să iasă fruntaș pe stațiune. Uite așa se mototolește cinstea cuiva! Pînă la urmă tot Murgan a ieșit fruntaș; iar Gornic, rușinat, a lucrat cît trebuia să lucreze ca să acopere scriptele; altminteri gospodăria ar fi plătit pe nimic S.M.T.-ului. Dacă semnase de recepție!

...Și scrie Murgan din concediu, de la Slănic Moldova pe o ilustrată care trece din mînă în mînă: „Duioasă carte, semn de amintire pentru frumusețile pe care le văd aici". Mai departe urează spor în munca de reparații întregului colectiv. Tuturor. Prin urmare și lui Gornic.

ȘTEFAN IUREȘ

CARNET extern

Un guvern pe placul Washingtonului

Despre noul guvern francez circulă pe culoarele Palatului Bourbon o replică plină de tîlc: „Din acest guvern nu lipsește decît cancelarul Adenauer". Replica-i perfect valabilă pentru că miniștrii din guvernul Faure sînt la fel de înfocați adepți ai renașterii Wehrmachtului hitlerist ca și revanșarzii de la Bonn.

Dacă judecăm lucrurile în lumina telegramelor transmise de către agențiile de presă occidentale, ajungem la concluzia că la Washington faptul că noul guvern are o asemenea componență a pus capăt — cel puțin momentan — unui teribil coșmar. Agenția „United Press" afirma chiar că înjghebarea noii formații guvernamentale franceze a făcut ca „oficialitățile americane să scoată un adevărat suspin de ușurare". Căderea guvernului Mendès-France și prelungirea crizei de guvern cu mult peste timpul scontat au produs promotorilor politicii „de pe poziții de forță" un puternic șoc, din care aceștia au început să-și revină de abia după ce la Paris s-a constituit un guvern care seamănă ca două picături de apă cu cel care l-a precedat și care a sucombat în condițiile binecunoscute.

Agenția americană „Associated Press" a făcut asupra noului guvern o apreciere care reflectă un punct de vedere cu ajutorul căruia se pot explica întrutotul speranțele Departamentului de Stat. Agenția americană consideră că „guvernul Faure este unul din cele mai de dreapta din istoria de după război a Franței". Iar agenția „United Press" precizează chiar că Faure este considerat ca „unul care știe să se poarte față de Washington". Dacă premierul Faure știe „să se poarte" față de mister Dulles, de miniștrul de externe Pinay nici umbră de îndoială nu poate fi vorba. Doar Pinay este una și aceeași persoană cu consilierul guvernului fascist de la Vichy al trădătorului Pétain...

Noii guvernanți de la Paris au căutat să li se remarce sîrguința (se cunoaște direcția...) chiar înainte de a fi avut învestitura parlamentară. Comentariile presei americane subliniază că Faure nici nu-și asigurase încă majoritatea parlamentară necesară formării guvernului și începuse deja să manevreze în vederea accelerării ratificării acordurilor de la Paris. Pe semne că gelos pe gloria lui Mendès-France, Faure se străduiește să primească și el din partea lui Dulles calificativul de „superman"...*)

Dacă criza de guvern a fost deocamdată rezolvată, criza politică este departe de a-și fi găsit sfîrșitul. Franța nu are nevoie de o schimbare a distribuției portofoliilor ministeriale între diferitele partide burgheze, ci are nevoie de o schimbare a politicii guvernamentale. Or, noul guvern Faure continuă vechea politică a lui Mendès-France, iar din această pricină vitalitatea lui este mai mult decît îndoielnică...

Nici nu s-au instalat bine în fotoliile ministeriale și noii guvernanți sînt cuprinși de neliniște. Dezbaterile din Consiliul Republicii asupra acordurilor de la Paris se anunță furtunoase. Ziarul „Paris Presse l'Intransigeant" afirmă că aceste dezbateri se vor desfășura într-o „atmosferă nefavorabilă" (pentru Faure, Pinay și compania), deoarece se apropie alegerile cantonale (în aprilie) și realegerea unei jumătăți din numărul senatorilor (în iunie). Or, perspectiva întîlnirii cu alegătorii nu-i face deloc liniștiți pe parlamentarii partidelor burgheze. Din această pricină, ziarul burghez „Le Monde" face presupunerea că din cei 315 membri ai Consiliului Republicii, doar 150 sînt dispuși să voteze pentru acordurile de la Paris fără amendamente. Dacă — așa cum presupune „Le Monde" — majoritatea din Consiliul Republicii votează pentru unul sau mai multe amendamente la aceste acorduri, atunci acordurile revin în discuția parlamentului și soarta lor nu se anunță a fi deloc bună...

După cîte se pare dezbaterile în Consiliul Republicii vor începe în jurul datei de 15 martie. În orice caz, comisiile Consiliului Republicii nu se vor pronunța în privința acordurilor decît după ce Faure și Pinay vor prezenta expuneri.

Potrivit celor afirmate de agenția „United Press", la Washington se așteaptă ca Faure „să treacă grabnic la ratificarea deplină a acordurilor de la Paris". Noul candidat la titlul de „superman" este îndemnat să-și încerce puterile. Indiferent de cantitatea vorbelor de îmbărbătare ce îi sînt adresate de peste ocean, Faure nu trebuie în niciun caz să uite soarta lui Mendès-France.

E. OBERST

*) „Superman" — în limba engleză „supra om".

Eliberarea insulei Nancișan

FRONTUL CIJETZIAN 26 (Agerpres). — China Nouă: Unități ale Armatei Populare Chineze de Eliberare din provincia Cijetzian au eliberat insula Nancișan, ultima poziție întărită a trupelor trădătorului Cian Kai-și din largul coastei Cijetzian.

Anterior, unități ale Armatei Populare Chineze de Eliberare au eliberat insulele Peihunșan, Pehcișan și Taișan, la nord-vest, nord-est și sud-vest de insula Nancișan încercuind astfel din trei direcții forțele gomindaniste. Aviația Armatei Populare Chineze de Eliberare a început apoi să atace trupele ciankaișiste încercuite pe insula Nancișan. Ciankaișiștii au fost astfel nevoiți să părăsească în derută insula Nancișan.

Înainte de a fugi, banditii gomindaniști au jefuit populația insulei și au săvîrșit distrugeri sălbatice. Ei au dus în Taivan sub amenințarea baionetelor peste 2.000 de locuitori de pe insulă.

Nancișan, principala insulă din arhipelagul cu același nume este situată la aproximativ 280 km. nord de Taivan și are o suprafață de 8 km. p. Ea este înconjurată de numeroase insulițe. Eliberarea acestui grup de insule a creat condiții mai favorabile pentru eliberarea Taivanului și a altor insule din preajma litoralului provinciei Futzian.

Semnăturile noastre — frîu maniacilor atomici

(Desen de EUG. TARU)

In subcomitetul Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

La 25 februarie s-a întrunit la Londra la Lancaster-House subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare în prima ședință după cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale. După cum se știe, printr-o rezoluție a Adunării Generale subcomitetul este însărcinat să facă noi încercări pentru a ajunge la un acord cu privire la reducerea armamentelor și forțelor armate și la interzicerea armei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă.

În comunicatul oficial se arată că în subcomitet sînt reprezentate următoarele state: Canada prin N. A. Robertson, înaltul comisar al Canadei în Regatul Unit, Franța prin Jules Moch, reprezentantul Franței în Comisia O.N.U. pentru dezarmare, Uniunea Sovietică prin A. A. Gromîko, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe; Marea Britanie, prin Anthony Nutting, ministru de stat pentru Afacerile Externe, Statele Unite ale Americii prin ambasadorul Henry Cabot Lodge jr. reprezentantul S.U.A. în Comisia O.N.U. pentru dezarmare.

După o scurtă declarație făcută de Nutting care prezida ședința, subcomitetul și-a început lucrările. Lucrările subcomitetului sînt secrete. Reprezentanții presei nu au acces în sala de ședințe.

În cercurile bine informate din Londra se subliniază că la ședința din 25 februarie A. A. Gromîko a prezentat propuneri concrete. Se arată că aceste propuneri se bazează pe declarația guvernului sovietic din 18 februarie 1955, în care, după cum se știe, Uniunea Sovietică a propus tuturor țărilor să-și asume obligația, ca un prim pas către reducerea armamentelor și forțelor armate de a nu spori armamentele și forțele lor armate în raport cu nivelul din 1 ianuarie 1955 precum și de a nu spori alocările în scopuri militare în raport cu nivelul alocărilor în aceste scopuri din 1955. Uniunea Sovietică a propus de asemenea tuturor statelor care dispun de arme atomice și cu hidrogen să distrugă în întregime stocurile existente de aceste arme, folosind materialele atomice exclusiv în scopuri pașnice. Totodată, Uniunea Sovietică a propus instituirea unui control internațional asupra îndeplinirii acestor hotărîri.

Propunerile sovietice cuprinse în declarația guvernului sovietic din 18 februarie au găsit un cald răsunet în rîndul tuturor popoarelor iubitoare de pace, deoarece adoptarea lor ar reprezenta un important pas pe calea micșorării încordării internaționale, a întăririi păcii și a ușurării poverii cursei înarmărilor. Subcomitetul își va relua lucrările la 1 martie.

Sosirea unei delegații guvernamentale sovietice la Tîrgul de la Leipzig

BERLIN 26 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Răspunzînd invitației guvernului R. D. Germane, la 25 februarie a sosit la Berlin delegația guvernamentală sovietică la Tîrgul de primăvară de la Leipzig din 1955.

Delegația este condusă de A. I. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Din delegație fac parte: S. A. Borisov, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior al U.R.S.S., și N. E. Cesnokov, ministrul Industriei locale al R.S.F.S.R.

La aerodromul Schönefeld din Berlin, delegația a fost întîmpinată de: Johannes Dieckmann, președintele Camerei Populare a R. D. Germane; Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Germane; Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

A. I. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a făcut la aerodrom următoarea declarație:

„Dragi prieteni!

Permiteți-mi să vă salut pe pămînt german și să vă transmit urări de bine din Uniunea Sovietică.

Am acceptat cu plăcere invitația voastră de a vizita Tîrgul de la Leipzig, ale cărui tradiții le mențineți cu atîta pricepere și care a dobîndit în zilele noastre o nouă însemnătate, ca o cauză a întregii Germanii și a întregii Europe.

Popoarele Uniunii Sovietice urmăresc cu simpatie și cu sentimente frățești lupta poporului german pentru calea pașnică de dezvoltare a Germaniei, pentru o Germanie unită și democrată, împotriva reînvierii militarismului.

În această luptă a tuturor patrioților germani pentru înfăptuirea aspirațiilor și speranțelor lor naționale, puteți conta pe ajutorul multilateral și pe sprijinul Uniunii Sovietice".

★

BERLIN 26 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Președintele Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, a primit la 25 februarie pe A. I. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., conducătorul delegației guvernamentale sovietice la Tîrgul de la Leipzig, care a sosit în Republica Democrată Germană, precum și pe membrii delegației: S. A. Borisov, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior al U.R.S.S., și N. E. Cesnokov, ministrul Industriei locale al R.S.F.S.R.

Au fost de față de asemenea Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane și Walter Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al P.S.U.G. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane.

A luat parte de asemenea G. M. Pușkin, ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană.

Declarația Consiliului Central al Sindicatelor din U. R. S. S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite Declarația Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

În numele celor 47 milioane de muncitori și funcționari din U.R.S.S., Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică sprijină întrutotul și aprobă cu căldură Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii unui război atomic, apel care corespunde intereselor vitale și aspirațiilor popoarelor din toate țările globului pămîntesc.

Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică cheamă pe toți oamenii muncii — muncitori, funcționari, ingineri, tehnicieni, lucrători de la S.M.T.-uri și sovhozuri, oameni de știință și cultură, să sprijine în unanimitate Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic.

Sîntem profund convinși de victoria forțelor păcii asupra forțelor războiului.

Indemnul scriitorilor sovietici

MOSCOVA 26 (Agerpres). TASS transmite Declarația Secretariatului conducerii Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S. în care se spune:

Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva unui război atomic, pentru interzicerea armei atomice, corespunde întru totul năzuințelor întregului popor sovietic. Scriitorii sovietici salută și sprijină din toată inima acest Apel al Consiliului Mondial al Păcii. Scriitorii sovietici cheamă pe toți scriitorii din lume, cărora le sînt scumpe interesele popoarelor lor, să se încadreze în rîndurile luptătorilor activi pentru apărarea păcii, să contribuie prin talentul și prin influența lor la cauza nobilă a preîntîmpinării unui nou război. Lupta împotriva primejdiei unui război atomic este datoria directă a oricărui om cinstit. În această clipă hotărîtoare nimeni nu are dreptul să stea deoparte. Omenirea nu va ierta pe cei indiferenți și pasivi.

Scriitorii sovietici sînt ferm convinși că voința unită a tuturor oamenilor iubitori de pace din lume va zădărnici planurile criminale ale organizatorilor războiului atomic. Pacea va învinge războiul!

Incepe strîngerea de semnături în Suedia

STOCKHOLM 26 (Agerpres). — TASS transmite:

Comitetul național suedez pentru apărarea păcii a luat hotărîrea de a începe la 1 martie strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena împotriva pregătirii unui război atomic și, în legătură cu aceasta, a dat publicității un apel adresat tuturor organizațiilor și tuturor cetățenilor din Suedia.

AZI, ALEGERI ÎN U. R. S. S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

27 februarie este o zi memorabilă în viața poporului sovietic. În această zi oamenii muncii din Uniunea Sovietică își aleg deputații pentru Sovietele Supreme dintr-o serie de republici unionale și pentru sovietele locale. În zilele de 25 și 26 februarie campania electorală a atins punctul culminant.

În întreaga țară au avut loc întîlniri între alegători și candidații în alegeri.

Sprijinirea unanimă a candidaților blocului comuniștilor și celor fără de partid, discutarea concretă a sarcinilor trasate de Partidul Comunist și de Guvernul Sovietic constituie trăsătura caracteristică a acestor întîlniri.

....Palatul Culturii al uzinei constructoare de mașini grele din Ural este plin de alegători — muncitori și ingineri, gospodine și studenți. Aci are loc întîlnirea cu constructorul Ghiorghi Himici candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. De 25 de ani lucrează în uzină acest talentat reprezentant al intelectualității tehnice sovietice.

Oamenii muncii din Moscova au propus drept candidat în alegerile pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. pe eminentul om de știință, academicianul Aleksandr Oparin. El este întemeietorul unei noi ramuri a biochimiei — biochimia tehnică. Cercetările sale au stat la baza reorganizării unor ramuri ale industriei alimentare a U.R.S.S.

Printre candidații poporului figurează talentatul scriitor Konstantin Fedin, profesorul metalurgist din Ural Ivan Bogacev, eminentul oftalmolog Vladimir Filatov, rectorul Universității din Moscova Ivan Petrovski, savantul chirurg azerbaidjan Mustafa Topcibașev, învățători, medici, artiști, agronomi.

Opinia publică mondială înfierează atacul banditesc de la Berna

DELHI 26 (Agerpres). — Săptămînalul indian „Blitz" publică un articol intitulat „Opinia publică din India și din lumea întreagă a fost șocată de știrile în legătură cu atacul sălbatec săvîrșit împotriva legației R.P.R. din Berna".

Revista scoate în evidență faptul că banda de legionari care a săvîrșit atacul împotriva legației din Berna „a fost tolerată, încurajată de unele țări occidentale și stipendiată" din fondurile așa numitei „Ligi pentru securitatea mutuală" din Statele Unite. Totodată revista insistă asupra pasivității inadmisibile manifestată de autoritățile elvețiene față de bandiții fasciști. „Cu siguranță, conchide revista, aceasta lovește deopotrivă în cauza păcii și în prestigiul Elveției".

DÜSELDORF 26 (Agerpres). — Ziarul vest-german „Industriekurier", referindu-se la atacul banditesc împotriva legației R.P.R. de la Berna ironizează așa-zisa neutralitate a Elveției arătînd că cei care își „închipuie că trăiesc în Elveția sub un regim civilizat, bucurîndu-se de securitate deplină într-un stat strict neutral", nu prea știu ce să mai creadă despre felul în care este „păstrată această sfîntă neutralitate" după cele întîmplate în capitala Elveției.

BUENOS AIRES 26 (Agerpres). — Ziarul „Nuestra Palabra" publică sub titlul „Gangsterii din Berna" un articol în care se spune printre altele:

„După cum se știe bugetul S.U.A. prevede o sumă însemnată destinată subvenționării trădătorilor care se dedau la comploturi, sabotaj și spionaj în țările socialismului și ale păcii". Cu acești dolari, scrie ziarul, au fost finanțate atacarea, devastarea și asasinatul comise de fasciștii fugiți din Romînia împotriva legației R.P.R. de la Berna.

Dezbateri furtunoase în Bundestagul de la Bonn

BERLIN 26 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

În continuarea dezbaterilor din 25 februarie din Bundestagul de la Bonn, a luat cuvîntul deputatul Manteuffel-Szoege (Uniunea creștin-democrată) — înfocat adept al politicii revanșarde.

Cu discursul deputatului Lenz (Uniunea creștin-democrată), Bundestagul a trecut la discutarea acordului cu privire la Saar semnat la Paris. După cum se știe, o serie de deputați, chiar din coaliția guvernamentală, se pronunță împotriva acestui acord. Discursul lui Lenz a constituit o confirmare a unei păreri răspîndite în Germania occidentală și anume că semnătura lui Adenauer pe acordul cu privire la Saar, care înseamnă de fapt renunțarea guvernului de la Bonn la Saar, reprezintă moneta de schimb pentru consimțămîntul Franței la remilitarizarea Germaniei occidentale.

A luat apoi cuvîntul K. Mommer, expertul partidului social-democrat în problema Saarului, care a rostit o amplă cuvîntare. Amintind promisiunea dată de Adenauer în timpul primei citiri a acordurilor de la Paris că deosebirile dintre „interpretarea" franceză și cea vest-germană a acordului cu privire la Saar vor fi înlăturate, Mommer a subliniat că Adenauer nu și-a îndeplinit această promisiune. Pînă astăzi continuă să existe deosebiri în interpretarea de către Bonn și de către Paris a principalelor puncte ale acordului cu privire la Saar.

O reacție furtunoasă a stîrnit în Bundestag discursul deputatului Becker din partea partidului liber democrat, care a declarat că statutul Saarului, semnat de Adenauer la Paris, înseamnă despărțirea regiunii Saar de Germania. Becker a arătat că nu numai partidul lui protestează împotriva deslipirii Saarului de Germania, ci și Uniunea creștin-democrată s-a pronunțat împotriva acestui lucru. „Știm, a spus Becker, că mulți deputați din partea Uniunii creștin-democrate ar vota împotriva statutului Saarului și că unii dintre ei o vor face".

A luat apoi cuvîntul cancelarul Adenauer care a calificat declarațiile lui Becker ca „inadmisibile" întrucît ar aduce prejudicii guvernului de la Bonn.

După o pauză, în ședința din 25 februarie a Bundestagului a luat cuvîntul deputatul Walz din partea Uniunii creștin-democrate. El s-a pronunțat împotriva acordului cu privire la Saar. Declarația acestui reprezentant al partidului lui Adenauer a provocat o vădită neliniște în rîndurile deputaților Uniunii creștin-democrate.

Împotriva acordului cu privire la Saar s-a pronunțat de asemenea deputatul Feller din partea „Blocului german".

În favoarea punctului de vedere al partidului social-democrat din Germania s-a pronunțat deputatul Mommer.

A luat apoi din nou cuvîntul Adenauer. Bătînd cu pumnul în masă, cancelarul de la Bonn s-a dedat la puternice atacuri la adresa acelora care s-au pronunțat împotriva acordului cu privire la Saar.

Fără a fi căzut de acord asupra problemei Saarului, Bundestagul a trecut la discutarea problemelor legate de așa-zisa „securitate".

Dezbaterile asupra acordurilor de la Paris în cea de a doua citire continuă.

BERLIN 26 (Agerpres). — În cadrul dezbaterilor cu privire la acordurile de la Paris, la 26 februarie a continuat în Bundestag discutarea problemelor așazisei „securități".

Deputatul Herbert Schneider din partea partidului german, a luat apărarea criminalilor de război germani care se află în Franța și Olanda, cerînd eliberarea lor.

Deputata Kathe Strobel și alți deputați social-democrați s-au pronunțat împotriva recrutării tineretului vest-german în noul Wehrmacht.

Pe urmă Bundestagul a trecut la discutarea chestiunilor financiare, economice și bugetare legate de acordurile de la Paris.

Căutînd să grăbească trecerea acordurilor de la Paris prin Bundestag, guvernul Adenauer a cerut ca duminică la amiază să înceapă cea de a treia citire a acordurilor, indiferent de numărul deputaților înscriși la cuvînt. În felul acesta Adenauer vrea să determine pe deputați să nesocotească împotrivirea poporului german față de politica de remilitarizare și să-și dea consimțămîntul pentru acordurile de la Paris.

SCURTE ȘTIRI

● După cum relatează agenția Press Association, la 24 februarie într-o ședință specială a grupului parlamentar laburist, a fost adoptată hotărîrea ca cei șase deputați care au votat în Camera Comunelor împotriva acordurilor de la Paris să fie reprimiți în fracțiunea parlamentară laburistă. Agenția arată că după părerea comentatorilor politici, această hotărîre reprezintă o mare victorie a adversarilor laburiști ai înarmării Germaniei occidentale.

În cadrul ședinței, conducerea partidului laburist a strecurat o rezoluție propusă de Attlee, care critică pe Aneurin Bevan și pe cei peste 100 deputați laburiști pentru faptul că au prezentat Camerei Comunelor o rezoluție, cerînd tratative cu Uniunea Sovietică în problema germană înainte de ratificarea acordurilor de la Paris.

● Agenția Centrală Telegrafică Coreeană a transmis textul scrisorii generalului-locotenent Li San-Cio, șeful delegației părții coreeano-chineze în Comisia militară de armistițiu adresată comisiei neutre de armistițiu. Li San-Cio expune date suplimentare privind gravele încălcări ale acordului de armistițiu în Coreea săvîrșite de partea americană.

● Portugalia cunoaște anul acesta o iarnă deosebit de grea, neobișnuită pentru clima mediteraniană a peninsulei Iberice. După cum relatează agenția France Presse, un val de frig s-a abătut în nordul țării iar zăpada cade din abundență atingînd în unele locuri o grosime de trei metri.

● Anglia continuă să fie bîntuită de un puternic viscol. Din cauza înzăpezirilor, multe localități au fost izolate; circulația pe șosele a fost întreruptă. În Scoția se înregistrează geruri fără precedent. Temperatura este cea mai scăzută din ultimii 60 de ani.

Campionatul mondial de hochei

CATEGORICA VICTORIE A HOCHEIȘTILOR SOVIETICI

BERLIN 26 (Agerpres). — Vineri au început întrecerile campionatelor mondiale de hochei pe ghiață. La cea de a XXI-a ediție a acestei competiții își dispută victoria pentru titlurile de campioni mondiali și europeni echipele selecționate ale U. R. S. S., campioană mondială pe anul 1954, Canadei, Suediei, R. Cehoslovace, R. P. Polone, S. U. A., Finlandei, Germaniei occidentale și Elveției.

Concomitent cu întrecerile pentru campionatul mondial se desfășoară și o competiție pentru „Cupa Juniorilor" în care se întrec echipele Italiei, Olandei, Austriei, Iugoslaviei și Germaniei occidentale B. Jocurile programate vineri s-au încheiat cu rezultate așteptate. În orașul Düseldorf peste 10.000 de spectatori au urmărit întîlnirea dintre echipa U.R.S.S. și echipa Finlandei. Hocheiștii sovietici au repurtat victoria cu scorul de 10—2 (2—2; 5—0; 3—0).

La Colonia, echipa R. Cehoslovace a realizat o frumoasă victorie cu scorul de 7—0 (2—0; 1—0; 4—0) în fața echipei Elveției. Echipa cehoslovacă a desfășurat un joc excepțional, anunțîndu-se ca o pretendentă serioasă la primele locuri.

Ultimul joc al seriei a avut loc în orașul Dortmund. Aici echipa Canadei a jucat cu echipa S.U.A. Canadienii au cîștigat cu ușurință, realizînd cel mai mare scor al zilei: 12—1 (3—0; 5—1; 4—0).

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria, București: Aventurile vasului Bogatîr; **I. C. Frimu:** Expresul de Nürnberg, Gelozia, bat-o vina; **Alex. Sahia:** Roma, orele 11; **Republica, Lumina:** Ne-am întîlnit undeva; **Tineretului, Flacăra:** Dama cu camelii; **Înfrățirea între popoare:** Nunta n-a avut loc; **Maxim Gorki:** Cehov, Amicul meu Pierre (complectare); **Elena Pavel, Boleslav Bierut:** Comedianții; **Victoria:** Suflete zbuciumate; **Gh. Doja:** Sadko; **Alex. Popov:** Mikluho Maklai; **8 Martie:** Alexandru Nevski; **Vasile Roaită, Tudor Vladimirescu:** Ordinul Anna; **Aurel Vlaicu:** Castelul de cărți; **Munca:** Chestiunea rusă; **Cultural:** Stele vesele, Biroul se mută; **Constantin David:** Caut o nevastă; **Arta:** Alarmă la circ; **Popular:** Fanfan la Tulipe; **Mihail Eminescu:** Antilopa de aur; **Miorița:** Jucătorul de rezervă; **Moșilor:** Amiralul Nahimov; **23 August, Unirea:** Desfășurarea, Și Ilie face sport; **Donca Simo:** De doi bani speranță; **Ilie Pintilie:** Ernst Thälmann; **Volga, Gh. Coșbuc:** Septembriștii; **1 Mai:** Copiii partizanului; **Libertății:** Bănuțul; **N. Bălcescu:** Mai tare ca noaptea; **Rahova:** Primăvara pe gheață; **Olga Bancic:** Răzbunarea. La cinematograful **Înfrățirea între popoare** rulează în complectare jurnalul „Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa".

Contribuții la identificarea minciunii în scrierile d-lui Salisbury

„Beți whisky și nu vă mai faceți nervi degeaba. După ce vă veți întoarce la Paris, veți scrie tot ce vă va trece prin cap și faptul că ați fost la Moscova va da articolelor dvs. greutate". *Așa glăsuia experimentatul Thomson, corespondent american la Moscova, confraților săi, furioși că nu puteau face carieră așa cum speraseră, transmițînd din capitala Uniunii Sovietice știri senzaționale sau cel puțin echivalente cu calomniile pe care le debitaseră despre Țara Socialismului cînd erau la ei acasă.*

Pe Thomson și pe oamenii săi care consumă whisky la „Metropol" îi întîlnim în romanul „Al nouălea val" de Ilya Ehrenburg.

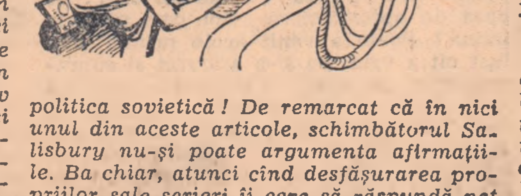
Pe Harrison Salisbury îl întîlnim în realitate. El a putut fi văzut timp de cinci ani pe străzile Moscovei, în zeci de orașe și sate sovietice pe care le-a colindat în calitate de corespondent al ziarului „New York Times". În decursul acestor cinci ani, cititorii au putut afla de la H. Salisbury destul de multe lucruri despre Uniunea Sovietică. A scris despre tot ce a văzut: despre politica externă a U.R.S.S., despre economia sovietică, despre artă și literatură, despre tot felul de evenimente. Nu se putea să nu remarci atunci în corespondențele lui Salisbury o apreciabilă doză de obiectivitate. Sau cel puțin așa părea să fie.

Ultima relatare trimisă de Salisbury din Moscova ziarului său, vorbea de Expoziția Agricolă Unională. Informînd pe cititori asupra expoziției, el conchidea: „O secțiune transversală a Rusiei se vede la expoziție".

Dar se vede că o asemenea activitate nu a dat nici randament bănesc prea substanțial, nici n-a asigurat lui H. Salisbury posibilitatea unui salt în cariera sa. Ceea ce s-a întîmplat cu „obiectivul" corespondent după rechemarea sa de la Moscova în Statele Unite, corespunde întocmai concepției personajului Thomson. Căci scăpat de obsesia a ceea ce se poate vedea, pipăi, auzi, Salisbury, s-a lansat în vîrtejul fanteziei.

De fapt, în cele 14 articole scrise de cînd s-a întors de la Moscova, Salisbury nu aduce nimic nou în colecția obișnuitelor calomnii antisovietice. Singurul lucru deosebit pe care reușește să-l facă este că se contrazice pe sine însuși. Și încă fără nici un menajament.

Nu odată, în corespondențele sale, Salisbury sublinia că politica U.R.S.S. este o politică de pace. Se vede însă că aceasta nu l-a împiedicat să scrie, în aproape fiecare din cele 14 articole publicate ulterior, că S.U.A. ar fi... primejduite de

politica sovietică! De remarcat că în nici unul din aceste articole, schimbătorul Salisbury nu-și poate argumenta afirmațiile. Ba chiar, atunci cînd desfășurarea propriilor sale scrieri îi cere să răspundă net unor probleme, nu poate evita adevărul necruțător. Așa se explică faptul că el se vede întotdeauna nevoit să remarce că Uniunea Sovietică depune eforturi pentru îmbunătățirea relațiilor internaționale, pentru evitarea războiului.

Dar asemenea momente de slăbiciune nu-l împiedică să facă abstracție de orice urmă de conștiință și de logică în scrierile sale. Astfel, din enumerarea cîtorva exemple nu e greu să stabilești ce fel de temeinicie au reportajele comentate ale lui Salisbury. În cursul celor cinci ani cît a fost corespondent la Moscova al lui „New York Times", Salisbury a scris despre reducerile de prețuri din Uniunea Sovietică. Cum comentează el astăzi acest fapt? Ca... un rău pentru poporul sovietic. Inimaginabilă judecată — și totuși proprie d-lui Salisbury. Argumentul: ieftinirea vieții duce la... beție!

O altă perlă de gîndire a eroului nostru. Nu se poate spune că chiria în U.R.S.S. este scumpă. Ea nu depășește, într-o lună, jumătate din salariul mediu pe o zi. Este acesta un lucru bun? Nu, răspunde Salisbury. Și decretează: este mai ușor să plătești pentru chirie un sfert din salariul lunar (așa cum se întîmplă în S.U.A.), decît jumătate din salariul pe o zi.

Uimitoare și semnificative în același timp nu sînt numai raționamentele semnatarului celor 14 articole antisovietice care urmează să fie sau au și fost publicate într-un volumaș. Uluitoare este și pretenția lui Salisbury de a susține că afirmațiile făcute de el pe vremea cînd era corespondent la Moscova și cele scrise începînd din septembrie anul trecut nu se exclud reciproc. Această pretenție ar putea fi echivalată doar de cea a unui istoric care ar afirma, de pildă, că incoruptibilul Robespierre și mr. Salisbury ar fi una și aceeași persoană.

Lăsînd deoparte orice aluzie tendențioasă la adevăr și minciună, vrem să aducem la cunoștință și părerea lui Salisbury cu privire la cauzele care l-au determinat să compună în tonalități diferite. Invitat de Joseph Clark, care a fost corespondentul la Moscova al ziarului „Daily Worker" în anii în care și Salisbury se afla în Uniunea Sovietică, la o discuție publică asupra contradicției cuprinse în articolele acestuia din urmă, el a refuzat propunerea. El a încercat doar să explice inadvertența dintre afirmațiile sale prin aceea că ar fi fost împiedicat, în cei cinci ani, să scrie ceea ce gîndea, de... cenzură. Cum rămîne totuși cu tot ceea ce într-un trecut foarte apropiat, Salisbury aprecia ca pozitiv în realitatea sovietică? Tot pe seama cenzurii poate fi pus? Fără îndoială că nu. Cu atît mai mult cu cît el însuși, cu propria-i mînă, a semnat un articol din care cităm: „Aceste declarații nu sînt propagandă sovietică. Ele sînt adevăruri reale constatate de mine".

Și atunci nu rămîne decît o singură concluzie de tras: dl. Salisbury a mințit. Ținînd seama chiar și numai de aprecierea citată mai sus ca și de faptul că Salisbury nu este în nici un caz plătit pentru a minți în dauna propagandei obișnuite a patronilor săi, e lesne de aflat în care din cele două cicluri de articole sălășluiește minciuna.

G. D.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 2.02.10, 2.61.60. Secția scrisori Tel. 2.60.81. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"